

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 26 / CARPA / 22.09.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CARPA\26CARPA\

Fitxer 26CARPA1

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 26, dimarts 22 de setembre de 2026

Presidència de l'I. Sr. Joaquim Paladella Curto

Sessió 26 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix Joaquim Paladella Curto, acompanyat del vicepresident, Josep Vidal Bringué, i de la secretària, Irene Negre i Estorach. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Neus Comes Pon](#), [Manel Ezquerria Tomàs](#), [Rosa Maria Ibarra Ollé](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella](#) i [Chica](#), [Jordi Munell](#) i [Garcia](#) i [Ignasi Prat](#) i [Sarri](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès](#), [Gràcia](#) i [Montse Bergés](#) i [Saura](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [Jaume Veray Cama](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana](#) i [Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de l'Agrupació de Defensa Vegetal Arròs de Pals davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre la situació i les problemàtiques del sector a l'Alt Empordà (tram. 357-00436/15).
2. Compareixença d'una representació de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre la caça i la situació de la fauna cinegètica (tram. 357-01059/15).
3. Compareixença d'una representació de l'Associació Agrària Joves Agricultors davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per a informar sobre les especificitats laborals del sector agrari i la simplificació administrativa (tram. 357-01060/15).
4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre la percepció d'ajuts de la política agrària comuna per part d'empreses vinculades a la família reial dels Emirats Àrabs Units (tram. 354-00367/15). Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre les mesures per a prevenir riscos laborals derivats de la calor extrema durant les campanyes agràries (tram. 354-00391/15). Núria Lozano Montoya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
6. Sol·licitud de compareixença del director general de Boscos i Gestió del Medi davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre el pla per a reduir el risc de grans incendis i megaincendis (tram. 356-01660/15). Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Llop de Mar davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre l'activitat de l'entitat i manifesti la seva opinió sobre la regulació de la captura

de garotes (tram. 356-01703/15). Manel Ezquerria Tomàs, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre la situació de la pesca (tram. 356-01751/15). Montse Bergés i Saura, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Proposta de resolució sobre la creació d'una línia d'ajuts extraordinaris per als pagesos afectats per l'incendi de Paüls (tram. 250-00708/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 285, 26; esmenes: BOPC 313, 9).

10. Proposta de resolució sobre la gestió forestal i la prevenció d'incendis (tram. 250-00822/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 339, 20; esmenes: BOPC 375, 38).

11. Proposta de resolució sobre la correcció de desequilibris estructurals en la gestió de la zona de protecció especial per als ocells de la plana de Lleida (tram. 250-00825/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 339, 24; esmenes: BOPC 375, 39).

12. Proposta de resolució sobre la protecció del sector primari com a garantia de la sobirania alimentària (tram. 250-00849/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 345, 167).

El president

Bé, bona tarda a tothom. Si va bé a tothom i acabem de fer la xerrada, començarem.

Moltíssimes gràcies per estar tots aquí. Primer que res, disculpar la diputada senyora Soberana, que s'ha disculpat dient que no podia assistir-hi, i, després de vacances, mos fiquem a treballar.

Com que és una comissió molt llarga, és llarga i farragosa en este sentit, començarem el més ràpidament possible. Per tant, aniríem a buscar primer les compareixences. *(Veus de fons.)* Primer... Sí? Bé, primers, substitucions i també plantegen una modificació. N'hi ha alguna substitució? *(Pausa.)* No?

Bé, també plantejo una modificació de l'ordre del dia.

Núria Lozano Montoya

President, perdó, li havia demanat la paraula, però no m'ha vist. No em substituirà ningú. Però m'hauré d'absentar durant la sessió i després m'hi tornaré a incorporar.

El president

D'acord. Sí, la proposta de modificació de l'ordre del dia seria –perquè ho han demanat los diferents grups– de passar..., lo punt 9 lo passaríem al punt 11; lo punt 10 lo passaríem al punt 9, i el punt 11, que ja hi ara, el passaríem al punt 10. O sigui, allí que està el 9 seria l'11; allí que està el 10 seria el 9, i allí que està l'11 seria el 10. *(Remor de veus.)* Sí, començaríem per l'ordre... L'ordre del dia... Sí, al punt 9 estaria la proposta de resolució sobre la gestió forestal. Al punt 10 estaria la proposta de resolució sobre les zones especials d'ocells. I al punt 11 estaria la proposta de creació de la línia d'ajuts pel tema dels incendis de Paüls. Estem d'acord? *(Pausa.)*

Manel Ezquerra Tomàs

I substitucions?

El president

I substitucions, si s'han de comunicar, ho he preguntat ja.

Manel Ezquerra Tomàs

La diputada Judit Alcalá substituirà al punt de la PR del Pirineu la diputada Andrea Zapata.

El president

Solament el punt, eh?, és només el punt este. D'acord?

Bé, doncs sense més dilació anem a buscar ja la primera compareixença.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i set minuts i es reprèn a un quart de quatre i quatre minuts.

Fitxer 26CARPA2

Marc Fontquerna Camarasa (tècnic de l'Agrupació de Defensa Vegetal de l'Arròs de Pals)

Porto el disc dur. No sé si el vol.

El president

No cal, però... *(Remor de veus.)* Aviam, perdoneu, però hi ha un problema perquè ells porten una presentació feta i no està connectada. I sense la presentació no podem començar. Per això nos estem esperant –per això nos estem esperant. *(Veus de fons.)* Sí, però no tenia... Està de vacances i no tenia. *(Pausa.)*

Compareixença d'una representació de l'Agrupació de Defensa Vegetal Arròs de Pals per a informar sobre la situació i les problemàtiques del sector a l'Alt Empordà

357-00436/15

Mentre fiquem ja això i per fer via, ja que és una comissió llarga, podríem fer la..., començarem lo primer punt, compareixença d'una representació de l'Agrupació de Defensa Vegetal de l'Arròs de Pals davant la comissió per a informar sobre la situació i les problemàtiques del sector de l'Alt Empordà. Donem la benvinguda al senyor Marc Fontquerna Camarasa, que és tècnic de l'agrupació, que tinc aquí a la meua dreta, i després hi ha el president, que és lo senyor Josep Pericay Pujadas. Benvinguts a la comissió. Com sabeu –i els grups ja n'estan informats–, farem deu minuts de compareixença i tres minuts en el primer torn cada un dels grups. En acabat, farem un segon torn, en què tornaran a tindre vostès cinc minuts per aclarir tot lo que siga, i els grups, exactament igual. *(Pausa.)* Ara.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Marc Fontquerna Camarasa (tècnic de l'Agrupació de Defensa Vegetal de l'Arròs de Pals)

Hola, bona tarda. Bé, jo soc en Marc Fontquerna i soc el tècnic de l'ADV de l'Arròs de Pals. I, en primer lloc, gràcies per convidar-nos a la Comissió aquesta d'Agricultura per poder explicar les tres problemàtiques que ens han sorgit els últims anys referent a l'Empordà i a l'arròs.

Una mica una introducció ràpida. Doncs aquí el cultiu de l'arròs va ser on..., l'Empordà va ser la zona on es va introduir el cultiu a Catalunya a inicis del segle XV. Llavors, també aquí vam tenir el primer molí d'arròs, i així va seguir sent fins a arribar a unes 7.500 hectàrees, set mil, fins que es va prohibir el cultiu a mitjans del segle XIX. I, llavors, a inicis del segle XX, es va reprendre el cultiu, modernitzant, doncs, les tècniques de gestió d'aigua i recirculació, fins que fa trenta-dos anys va néixer l'ADV per donar una mica de suport tècnic als arrossaires. I, finalment, el 2019 i ara el 2026 s'han fet dos reglaments de la marca Arròs de Pals per donar..., bé, per part de l'ajuntament per donar suport econòmic als arrossaires i al productor de l'arròs.

Històricament, de les set mil hectàrees que hi havia, ens hem quedat amb les mil cent, que ja fa bastants anys que és així, excepte els dos anys de restriccions per sequera, que vam baixar un trenta per cent. Els tres municipis... Doncs és principalment Pals, amb vuit-centes hectàrees; Bellcaire, cent cinquanta, i Castelló d'Empúries, un altre cent cinquanta. I en el nostre cas el noranta per cent de la superfície de l'arròs està dintre dels dos parcs naturals dels Aiguamolls de l'Empordà, i en el cas del Baix Empordà, el del Montgrí, les Medes i el Baix Ter.

I en aquest cas sí que comentar que el parc natural, a l'article 10, en relació amb els estatuts de la fundació del parc, doncs, el marc contempla una protecció especial per als arrossars, pel valor productiu, ambiental i paisatgístic que té. I aquí un dels problemes que ens han sortit els últims quatre o cinc anys és aquesta nova espècie invasora, que és el coipú, on, bé, hem tingut bastants problemes. El departament va posar una unitat de Forestal Catalana, i no entenem ben bé per què ens l'han tret aquest any, i hem tornat a tenir bastants problemes, que s'estan estenent a tots els cultius.

Llavors, en el nostre cas... Això estava preparat durant l'època de sequera, i ara, doncs, bé, aquest any hem pogut fer la..., ha sigut la segona campanya amb regularitat, però sí que la sequera..., ara el 2022 es va estendre la sembra en sec en el cas de l'arròs. Nosaltres, a diferència d'altres zones, totes la sembra que fem és en sec, no és amb aigua, i això ens proporciona un estalvi d'entre un deu i un quinze per cent o fins i tot un vint. I en el nostre cas, bé, el fangueig també... Un cop s'ha acabat l'època del cultiu, el moment d'enterrar la palla, quan... Bé, es veu en aquests vídeos, aquestes imatges, de com funciona. En el nostre cas, gràcies a la comunitat de regants i l'ACA, hem arribat a un acord que podem fer servir cabal no regulat, que és el cabal de la pluja de sota

Fitxer 26CARPA3

sota Sau i Susqueda, podent aprofitar aigua que no s'ha de desembassar.

I, finalment, fem la sega en sec. En el nostre cas entre quinze i gairebé un mes abans de segar, traiem l'aigua per també estalviar més aigua. En aquest cas, doncs, hem aconseguit reduir en aquests últims anys, entre la primera sequera del 2008 i l'última, de baixar 25.000 metres cúbics / hectàrea, que tenen altres zones arrosseres, als dotze mil metres cúbics / hectàrea. Vull dir, en aquest cas hem passat de consumir, aproximadament, uns vint-i-cinc hectòmetres –vint-i-quatre, vint-i-cinc hectòmetres– a uns deu hectòmetres.

I sí que ara, bé, aquest estalvi d'aigua té una contrapartida, que en aquest cas és un problema greu de salinitat que tenim nosaltres. Aquest problema... Bé, això és un mapa dels arrossars de Pals, però afecta el mateix a Bellcaire i a Castelló. I aquí, durant la sequera, una de les denúncies que vam fer és que el fet de reduir-nos l'aigua més del que ja havíem reduït nosaltres..., tenim un problema molt afegit, que és la salinització dels camps i de l'aqüífer del Baix Ter. En aquest cas, els arrossars fan com una mena de tap salí, que el que fa és protegir els cultius més de l'interior.

I, com podeu veure en el mapa aquest que hi ha aquí posat, a partir de dos decisiemens/metre, que és la unitat de mesura de la conductivitat, que relaciona la

salinitat..., doncs gairebé tota la superfície està per sobre de dos, que és el que complica molt poder fer altres cultius alternatius, que també ho vam provar a la sequera. I la particularitat nostra és aquesta, que és..., tenim sòls molt salins. Llavors, si no s'hi posa aigua cada any, el que fas és que la sal segueix pujant a la terra. Llavors, això és un problema afegit que ens hem trobat aquests últims dos anys, després de la sequera, que hi ha hagut com un efecte rebot. I ara us ensenyaré diverses fotos. Doncs bé, que hem hagut de fer arròs... Aquí es veuen fotos de Pals, on es fa una crosta salina, que, bé, de cara a futures sequeres, ja hem demostrat que, tot i l'estalvi que hem fet, no tenim alternativa de cultiu. Això ho hem explicat diverses vegades al conseller Mascort quan ens va venir a veure. I, bé, aquí com veieu, fotos amb els camps tacats de sal. L'arròs mor de la salinitat, tot i inundar amb l'aigua. Això és una foto d'aquest any amb el dron. Tot i fer dos anys que no hi ha hagut sequera, encara apareixen taques a partir de la primera inundació.

Llavors, en el nostre cas, doncs, sí que estem espantats, perquè hem fet, crec que molt, els deures. Quan mires les dades i els consums que tenim nosaltres, hi ha hagut un esforç molt gran per part dels arrossaires, per part de la comunitat de regants, per reduir els consums d'aigua i gairebé igualar-los amb altres consumidors d'aigua, com és el blat de moro..., bé, principalment el blat de moro. I en aquest cas, si durant una sequera vam estar un parell d'anys on va entrar més aigua de mar del compte i no vam poder posar aigua dolça i ha passat això, doncs sí que ens preocupa que, de cara a futures sequeres, o, bé, que si ens tornen a reduir l'aigua, tot i haver fet molt els deures, que impossibiliti seguir produint arròs i haver de fer una salina o alguna altra cosa diferent.

I sí que abans de plegar, bé, abans d'acabar, m'agradaria denunciar que aquest any suposo que començaran diverses protestes, també al delta de l'Ebre. Que nosaltres tenim un cost de producció de l'arròs d'uns quaranta cèntims, quaranta-cinc cèntims per quilo. En aquest cas ens n'anem a 2.500, tres mil euros / hectàrea de cost de producció, i aquest any el preu que estem percebent és de trenta-un cèntims per quilo. Això, bé, si veieu els números... Jo els números els faig en base a les factures d'ells, en base a totes les dades. Llavors, vull dir, a nivell tècnic, els números són els que són i costen de digerir, perquè en aquest cas estem assumint uns cinc-cents, sis-cents euros / hectàrea de pèrdues. I això suposa un problema greu, perquè en

aquest cas estem veient que no es compleix la llei de la cadena alimentària, que en teoria i a la pràctica hauria de ser que el preu percebut pel productor hauria de ser superior al cost de producció. I ens estem trobant que tots hem de signar contractes de venda del preu de l'arròs, i això és extrapolable a qualsevol altre cultiu, on amb el contracte que signes et compromets a que el preu que et donen està per sobre del cost de producció. I, bé, aquest xantatge d'haver de signar coses sabent que no està per sobre del cost de producció, però si no ho vens, les pèrdues, en comptes de ser de cinc-cents, sis-cents euros / hectàrea, acaben sent tres mil.

I això en la nostra zona en concret és un perjudici greu perquè, en el nostre cas, el parc natural es va crear per donar protecció a la zona amb més història d'arròs, que és aquí a Catalunya. I, a part de fer la funció mediambiental que fem nosaltres, doncs també desplaça..., bé, estem veient que està desplaçant la sal els altres cultius de la zona, com pot ser la poma de Girona.

I, en aquest cas, clar, això passa a ser un problema, perquè si hi ha sequera o bé ens redueixen l'aigua després d'haver fet tant la feina, o la gent deixa de produir arròs, doncs aquesta sal ja no només ens afecta a nosaltres, sinó que afecta altres cultius, com en el nostre cas, que tenim la poma al costat o el blat de moro, o bé altres productors d'horta que hi pugui haver.

Vull dir, en aquest cas, per exemple, som cinc que hem vingut, però dels joves que quedem en som dos. Vull dir, que, bé, no ho sé. Ens agradaria si es pogués fer alguna mena d'arbitratge independent o alguna cosa per a tots els cultius poder garantir aquests preus mínims de forma objectiva i. I, bé, per ajudar una mica en el sector i almenys que es compleixi la llei aquesta de la cadena alimentària.

I, bé, això és tot. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Fontquerna. Ara passaríem la paraula als grups parlamentaris. Començaríem pel Grup Parlamentari Popular, que és qui va sol·licitar la compareixença. Per tant, lo senyor Veray té la paraula per tres minuts.

Jaume Veray Cama

Moltes gràcies, president. Bé, lo primer de tot, agrair al Marc, al Josep i als altres companys i membres de l'ADV la seva presència avui aquí. La veritat és que abans d'entrar en tema el que sí que voldria dir és que és veritat que anem una mica tard. Jo vaig demanar aquesta compareixença quan la sequera, i entre els terminis parlamentaris i el meu problema de salut això s'ha anat retardant. Però ens heu comentat altres temes i parlarem dels altres temes.

Mira, jo el primer que volia fer era agrair-vos l'explicació i agrair-vos l'esforç o, diguem-ne, tot el que esteu fent per trobar una solució a la sequera. Perquè la sensació és que us heu trobat una mica sols, i això és el que comentàvem aquell dia: «Bé, és clar, si nosaltres ens espavilem, però necessitem que se'ns ajudi.» I, per tant, a mi la primera pregunta que em ve al cap és si, per desgràcia o que Déu no ho vulgui, demà deixa de ploure, si d'aquí quatre dies o d'aquí un mes tornem a entrar..., o d'aquí un temps tornem a tenir uns episodis de sequera extrema com vam tenir, jo sé que vosaltres esteu preparats perquè esteu treballant [#00.07.48] de Lleida, esteu fent tot el que ens has explicat de l'arròs en sec. Però, penseu que com a administració estem preparats per donar solució a gent com vosaltres, que necessita solucions ràpides i sobre el terreny? Aquesta seria la primera.

I després fer un parell de... Hi has passat molt per sobre, però m'agradaria que ens expliquéssiu també com us afecten els canvis que sembla que vol haver-hi en el pla de gestió o el pla de protecció dels parcs naturals. Us sentiu escoltats? O teniu la sensació de que moltes vegades es prenen les decisions i, vinga, tirem endavant, i si afectem els de l'arròs afectem els de l'arròs? Però hem de protegir, hem de seguir unes llicències que –jo els hi dic sempre– són filosòfiques, de dir: «Hem de tirar per aquí i lo altre...» L'ecologisme aquest de *hooligan*, que dic jo.

Per un altre costat, jo crec que has posat a sobre la taula un problema que molts hem denunciat ja fa temps, que és el problema que causen els animals en els conreus. Fins ara ens hem de preocupar de conills, segurament de senglars que baixen o baixaven, sobretot en sequera extrema, a barrigar els camps, buscant aigua, buscant frescor. Ara ens hem de preocupar –ja ho has dit tu– dels coipús, no? I a mi em fa gràcia perquè jo, que soc de Girona..., em fa gràcia veure com quatre desinformats capitalins venen allà a plaça Catalunya i diuen: «Oh, que macos que

són aquests...» N'hi ha alguns que els confonen i diuen: «Són llúdrigues.» Imagineu-vos el nivell que tenim. Amb aquestes rates gegants importades a veure què podem fer o què s'ha de fer des de l'Administració. Perquè, clar, ens preocupem dels conills, ens preocupem dels senglars. Els resultats són els que són. I ara ja hi hem d'afegir els coipús.

Jo crec que... Suposo que sortiran preguntes de tots els grups, però crec que amb lo que ens has explicat i amb alguna resposta més ens podem fer una idea del que tenim. Com has dit, són errors històrics de Catalunya.

Sense voler obrir una polèmica amb la diputada Negre, és el millor arròs de Catalunya, igual que la gamba de Palamós. (*Rialles.*) Ja sé que ella defensarà l'arròs del Delta i la gamba roja, però bé...

Per tant, lo dit. M'he allargat una mica perquè al principi he de demanar disculpes. Gràcies per ser aquí avui, gràcies per explicar-nos-ho i gràcies per la feina que feu.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara ja seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. El senyor Munell té la paraula.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. També donem gràcies a l'Agrupació de Vegetal de l'Arròs de Pals. I, per tant, benvinguts i un goig escoltar-vos.

Jo vaig tenir ocasió també la setmana passada de visitar-vos a Pals i parlar amb alguns de vosaltres. Especialment, vaig venir a visitar el tema del coipú, però també vam conèixer alguns dels temes que us preocupen i que avui també ens transmeteu aquí a la comissió parlamentària.

Pel que fa al tema del coipú, recordar que nosaltres vam adreçar ja unes preguntes escrites al departament que, ens van contestar dient que el mecanisme que es feia servir amb unes brigades de Forestal Catalana havia tingut molt èxit, amb la captura de diversos milers de coipús, però que després, a finals del 25, per diferents temes pressupostaris, bàsicament, el departament va interrompre aquestes captures. Han estat uns mesos en suspens, i després se'ns va informar que el que es faria és un conveni amb algunes agrupacions o associacions de caçadors i arribar a declarar,

ens deien, a l'octubre del 26 el coipú com una espècie cinegètica. No sé si aquesta és la millor opció que veieu el sector primari i els pagesos de la zona, de l'Empordà.

I, en tot cas, també recordar que tenim pendent una compareixença, en aquest cas, del secretari de Transició Ecològica perquè ens informi tant de les campanyes anteriors que s'han fet per a les espècies invasores i en específic del coipú, però també del cranc i altres animals, i una mica les perspectives que hi ha de cara al futur. Per tant, pendents d'aquesta compareixença i de que el Govern pugui rectificar en aquest sentit. També ens agradaria conèixer la vostra opinió sobre el que s'ha fet aquests darrers mesos en aquest sentit.

També ens vau comentar el tema de les dificultats que teniu amb Agroseguro pel que fa a les afectacions o les pèrdues per fauna sobre els cultius. També què us sembla que es podria fer en aquest sentit, bé sigui des d'aquí el Parlament, o bé sigui, per exemple, des del nostre Grup de Junts en el Congreso per ajudar el sector.

També us voldríem felicitar per les mesures que heu pres d'estalvi d'aigua, que ens aquí heu explicat. Realment és una resposta, pensem, positiva en aquests períodes que hem passat de sequera. Però també, diguéssim, rebem aquesta alerta que ens feu per la salinitat del sòl, no? I que, per tant, a vegades unes mesures comporten després unes conseqüències que segurament al principi no s'havien previst. I, per tant, doncs, aquests problemes també que plantegeu de cara als propers anys, en cas que alguns productors decideixin deixar terres en guaret perquè els costos de producció no són sufragats pel preu de venda. Per tant, això podria comportar també un increment de la salinitat. Per tant, afectació d'altres cultius, com la poma de Girona, o afectació també en el parc i la seva biodiversitat. I, per tant, pensem que aquesta és una alerta important que feu arribar i que nosaltres també transmetrem cap al Departament, en aquest cas, d'Agricultura, en aquest sentit, eh?

També us voldríem demanar, en el tema aquest del preu que ens heu comentat, com afecten les clàusules mirall a les importacions d'arròs que constatem també que es produeixen i, per tant, com això afecta el preu final del vostre producte i les conseqüències de que estigui per sota del cost.

Finalment, també, tal com ens vau comentar en la visita que vaig fer, demanar-vos com afecta, com ha afectat el trencament d'alguna mota dels canals en alguns

camp i, en aquest cas, com està responent el Departament d'Agricultura. Arran que era una mota feta per l'Agència Catalana de l'Aigua, com està responent a les afectacions que hi ha hagut sobre alguns productors i alguns camps aquest tema.

Res més. I moltíssimes gràcies. I a la vostra disposició per seguir defensant l'arròs de Pals.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. La senyora Irene Aragonès té la paraula per tres minuts.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, president. Gràcies als compareixents. Sigueu benvinguts. Bé, ens comentàveu des del segle XV; per tant, un cultiu ancestral, reconegut i d'èxit a les comarques gironines.

Bé, des d'Esquerra Republicana pensem que sou un motor de l'economia de la zona i

Fitxer 26CARPA4

i també un exemple de resiliència i de resistència. Manteniu actiu el sector agrícola i produïu varietats comercials molt molt reconegudes, tant per la seva qualitat, pel seu valor. I, per tant, ens fem nostres les vostres reivindicacions sobre la planificació hídrica, plagues, promoció i comercialització per tal de convertir-les en un compromís polític.

Per això us adrecem un seguit de qüestions barrejades també amb algunes propostes. Quina és per valtros la garantia hídrica mínima que necessitaríeu per poder planificar la campanya amb normalitat? I quines actuacions hauria d'assumir la Generalitat perquè aquesta garantia sigui real per tal de fer front a futures sequeres i les seves conseqüències que hem vist, tal com heu explicat, que les conseqüències són a llarg termini.

Us preguntem també en quin estat es troba el compliment dels compromisos de cabals del Ter. Quins mecanismes de previsió anticipada de les disponibilitats hídriques per a cada campanya? Si s'han establert aquests compromisos i també si s'han incorporat les necessitats del cultiu de l'arròs en la planificació davant de futurs i nous episodis de sequera, que, malauradament, tal com van els pronòstics, es podran repetir.

Us volem fer una proposta de com veuríeu, com seria benvingut un programa pilot específic per a l'arròs de Pals, d'agricultura de precisió i eficiència hídrica, que es pogués treballar amb les universitats, amb l'IRTA i, evidentment, amb l'agrupació de defensa vegetal. Seria també una opció, un programa de recerca i transferència per al control integral de plagues de l'arròs, especialment davant de les restriccions i l'aparició o expansió de les espècies invasores.

I us volem fer una pregunta també de, quan es restringeix l'ús d'un fitosanitari, quin suport rebeu actualment per disposar d'una alternativa efectiva abans que aparegui la plaga. I, si no, què és el que hauríem de canviar per poder-ho solucionar.

També estem interessats si ens podeu fer cinc cèntims d'aquestes proves que esteu fent amb la Universitat de Girona, si estan més a prop de poder veure la realitat i poder-se aplicar o què falta perquè això passi. I ja acabo, perquè se m'ha acabat el temps.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Lo senyor Villafranca té la paraula per tres minuts.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la presència i l'exposició que s'ha fet al respecte. Tots som conscients de la importància de l'arròs de Pals, que és un arròs de qualitat i una llarga tradició històrica de segles.

M'ha cridat l'atenció... Heu parlat, en primer lloc, si mal no he entès, que teniu o patiu tres grans problemes, que són les espècies invasores, la sequera i les conseqüències de la salinitat en la producció. Bé, envers a l'espècie invasora, el meu

company del Partit Popular ha fet referència a la llúdriga. La llúdriga com a espècie invasora, he entès. (*Veus de fons.*) No ho és. D'acord. És que jo fa poc als aiguamolls de l'Empordà vaig veure com una cosa extraordinària: veure nedant una llúdriga. Volia saber el dany que pot ocasionar. Per exemple, dins aquestes espècies invasores, si pot especificar quines són i els danys, el percentatge de danys que poden ocasionar a la producció, no?

Ha dit que el preu de venda de l'arròs avui en dia està per sota inclús del cost de producció, que és un problema que està passant molt a la política agrària comuna com a conseqüència de la introducció de productes de tercers països que no compleixen les normatives ni fiscals, fitosanitàries, ni mediambientals, ni laborals que s'exigeixen aquí. Entenc que la causa aquesta no és la mateixa perquè vosaltres produïu un arròs de qualitat. Imagino que la marca deu fer això. Si m'ho pot aclarir una mica... Però, clar, ha dit que no..., que el preu de venda està inclús per sota del cost de producció. I està clar que això no és rendible. I ha parlat que..., fent referència al fet que sense rendibilitat no hi ha futur. I sense futur no hi ha el relleu generacional. Ha parlat de que eren dos persones, pràcticament dos joves que continuaven les explotacions; que molta gent jove no volia continuar.

A veure si preveu com podem sortir d'aquesta situació i preveure com..., si hi ha futur en aquest sector i si aquestes mesures que vosaltres demaneu han de ser de caràcter immediat i en quin temps prudent considereu que s'han d'aplicar per revertir tota aquesta situació i que l'explotació de les explotacions d'arròs de Pals siguin viables. Perquè amb el context que heu dit sembla que no hi ha viabilitat o preveu un mal futur. Només això.

I, per altre costat, també heu parlat de l'explotació no només de Pals, sinó també de Belcaire i de Castelló d'Empúries. En els problemes que patiu vosaltres, hi ha diferències especials o substancials? A part del tema, m'imagino, de la sequera que va tenir. O hi ha algun problema que vosaltres teniu diferent als que poden tenir? Només això.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Comuns. La senyora Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. En primer lloc, volem agrair al senyor Fontquerna i Pericay la compareixença i, sobretot, la feina que fan els cultivadors de l'arròs de Pals i del conjunt de l'Empordà.

Parlem d'un sector de gran valor, no només des d'una perspectiva estrictament econòmica i agrària, sinó també, doncs, de funció ambiental i de conservació de la biodiversitat, que és molt rellevant. I, d'altra banda, és un conreu avui sotmès a moltes pressions. Vostè feia referència a l'escassetat d'aigua en alguns moments, però també a la salinitat, les espècies invasores, algunes plagues i malalties, les males herbes; també la reducció progressiva de les eines fitosanitàries que tenen al seu abast. Algunes varietats tradicionals, a més a més, són especialment apreciades per les seves qualitats culinàries, però potser poden tenir més dificultats per competir amb d'altres varietats més productives o més adaptades a les noves condicions agronòmiques. Ens agradaria conèixer fins a quin punt aquesta és també una preocupació per a vostès.

I aquí hi hauria un dilema que les administracions no poden ignorar. Si només preval la productivitat immediata, podem acabar perdent varietats tradicionals i empobrint el nostre patrimoni agrari. Però tampoc podem demanar als productors que les conservin assumint tots els riscos i totes les pèrdues que puguin implicar. Per tant, preservar aquestes varietats exigeix recerca; disponibilitat de llavor també, que és una qüestió important; assajos agronòmics; suport econòmic, i una estratègia de valorització comercial.

I un altre gran problema és l'aigua. Durant la sequera, doncs, l'estadística era molt clara pel que fa a la reducció del conreu, de manera que en determinats moments es podria arribar a posar en qüestió la continuïtat mateixa. Clar, la pagesia no pot planificar una campanya si depèn de decisions adoptades setmana a setmana i sense un horitzó mínimament estable.

Sabem que han impulsat proves amb la Universitat de Girona per reduir el consum d'aigua i trobar varietats més resistents a la sequera i a la salinitat. Però aquesta

adaptació considerem que necessita també suport i recerca pública, transferència de coneixement i ajuts per tal de que puguin assumir les inversions.

Ens preocupa també la situació econòmica, perquè és cert que hi ha costos més elevats, davallada dels preus en origen i competència d'importacions, produïdes de vegades amb exigències bastant diferents.

Per acabar, els voldríem plantejar tres preguntes Quina és avui la mesura més urgent que consideren que hauria d'adoptar el Govern perquè puguin afrontar les pròximes campanyes amb garanties? Si hi ha alguna varietat tradicional que consideren especialment amenaçada, i quines dificultats concretes en comprometen la continuïtat i què haurien de fer o què s'hauria d'impulsar des del departament, també des de l'IRTA, perquè la seva conservació sigui econòmicament viable.

I, per últim, el preu que perceben és clar que no cobreix els costos reals de producció per les dades que ens proporcionaven. Quines mesures de mercat, protecció o diferenciació de l'arròs de Pals consideren necessàries, donant per descomptada la intervenció per part de l'Administració, que en aquest cas no necessitaria tant inspecció (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), sinó simplement –i acabo, president– sol·licitar a les productores de l'àrea que aportin els contractes signats, perquè serà clar que són contractes que van a pèrdues, que és efectivament el que està prohibint la llei de cadena alimentària.

Bé, per part nostra els traslladem la voluntat de treballar perquè puguem avançar en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Lozano. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP. Lo senyor Dani Cornellà té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Benvinguts a la comissió.

Primer de tot, dir que com a diputat de comarques gironines..., la gran feina que fan i la projecció que té el seu arròs, i de manera no tan sorprenent, per desgràcia,

doncs, escoltar el que avui ens expliquen aquí, que no és cap novetat. Perquè que no es compleix la llei de la cadena alimentària per desgràcia no només és al sector de l'arròs, sinó que és en molts altres sectors. I, tot i existir una llei, doncs, ningú no la fa complir. I així està el sector primari en general. Perquè, si ens dotem d'una llei que després no serveix per a re i al final els productors són l'ase de tots els cops, amb l'arròs o amb d'altres sectors, evidentment, ens trobem un sector primari que va desapareixent de mica en mica; de mica en mica, però de manera accelerada, si mirem les darreres dècades.

Per tant, aquí s'hi han de posar solucions. I quan hi ha lleis i no s'apliquen s'han de buscar responsabilitats, assumir-les i, evidentment, aplicar les lleis. Perquè veiem, pel que ens han explicat, que quan no és una cosa és l'altra. Perquè sí que és veritat que la sequera és una cosa imprevisible, que s'anirà repetint per la situació climàtica que vivim, per l'emergència climàtica. Però sí que també és veritat que, si no és la sequera, allà dalt què ens trobem? El Ter, els incompliments històrics amb l'aigua del Ter, que segur que també els hi afecta a vostès. Per tant, quan no és la sequera ens trobem que el Ter no porta prou aigua perquè s'incompleix sistemàticament per enviar aigua a altres territoris, quan això s'hauria d'haver solucionat des de fa anys, i, si no, ens trobem com al gener d'aquest any, que, si hi han pluges torrencials, que com que no hi ha manteniment de les lleres, ni de ni dels talussos, ni de re, doncs s'inunda tot i, com sempre, qui pateix és el seu sector. Per tant, una situació realment lamentable.

Jo lo que els hi voldria preguntar és sobre el preu que vostès ens han dit, el cost de producció i el que els hi paguen. Si això es repeteix cada any, perquè d'alguna manera ens ha parlat d'aquesta darrera temporada, però ens agradaria saber si això és un històric, si cada any es repeteix la mateixa problemàtica.

I després parlant de varietats, que, de fet, les han anat canviant i no sempre és la mateixa. Si aquest canvi es deu precisament a l'adaptació a la nova realitat climàtica, que avui no hi ha aigua, demà n'hi ha molta. Els canvis, l'augment de temperatures, etcètera. O es deu bàsicament a criteris de triar la varietat per augmentar la producció. O també si es deu a triar varietats en funció dels costos que pot tenir una varietat amb l'altra.

I després, quines mesures creuen que des d'aquesta comissió..., nosaltres els podem ajudar per pressionar el Govern de Catalunya. Per això, perquè hi hagin els recursos suficients, sigui per lluitar contra les espècies invasores com el coipú o les necessitats que tenen això, de millorar les rieres, les lleres del Ter, la necessitat d'aigua. Què podem fer des d'aquí per pressionar el Govern perquè apliqui les mesures necessàries per a la supervivència d'un sector important a l'Empordà com és el seu?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup parlamentari Mixt. No hi és ningú. Per tant, ara tocaria, i toca, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. La senyora Neus Comes té la paraula.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. Abans que re, agrair el que hagin vingut avui aquí, des del nostre grup parlamentari.

I començo com ha acabat el company de la CUP, que diu quines mesures pot adoptar el Govern. No en tingueu cap dubte, que el Govern està al vostre costat. De fet, crec que el mes de gener, quan hi va haver les inundacions a l'Empordà, el conseller Ordeig va venir a visitar-vos. Sé que vau patir danys també als arrossars i que hi ha unes ajudes pendents que just ahir demanava al departament com estan. Estan a intervenció, a punt de sortir, aquestes ajudes. Vull dir, que estan al caure i que seran per pal·liar danys que hi va haver, entre altres coses, als arrossars i a les infraestructures, també a camins, a basses, etcètera, etcètera.

També comentar-vos que el tema del coipú és una espècie invasora que, com heu comentat, Forestal Catalana en el seu temps ho va estar treballant, i ara sí que s'ha passat al Departament de Territori. I, pel que m'han informat, ja hi ha una brigada o en breu hi haurà una brigada que farà les funcions que en el seu dia havia fet Forestal Catalana. Vull dir, que ho tenen present i estan treballant en aquesta espècie.

També comentar que també s'estan realitzant obres. Crec que això..., no sé si ho heu comentat. Obres per modernitzar els regadius, que crec que també us afecten

a la part dreta del Ter. Vull dir, que s'estan fent coses des del departament. I crec que teniu una relació prou fluïda amb el departament, en aquest cas, amb el departament de Girona, amb el director de Girona, per a totes aquestes qüestions que es van generant. Vull dir, que jo, en aquest sentit, tot el recolzament i tot el que sigui necessari per

Fitxer 26CARPA5

traslladar al Govern, nosaltres els hi traslladem. Evidentment, és una assignatura pendent que tenim, el tema dels preus per fer complir la llei de la cadena alimentària, i és una assignatura que com a país la tenim tots. I hem de treballar perquè es compleixi. I en això li dono la raó al company de la CUP. I tots crec que ho han comentat.

Sí que dir-vos que també vosaltres, com a agrupació de defensa forestal, representeu una sèrie de productors que el vostre objectiu és el cultiu, la protecció del cultiu, la lluita contra les plagues, entenc jo. I per això us volia preguntar –de manera sostenible, eh?, sempre parlem de manera sostenible– quines són les amenaces de fitosanitàries que teniu ara més..., a part del coipú com a espècie invasora. Més fitosanitàries quines teniu més recents? I com us afecta, que ja ho heu dit, el tema del canvi climàtic? El canvi climàtic, com preveieu que us pugui continuar afectant en els arrossars?

I també m'he descuidat que s'està treballant des del departament per la creació – crec que vosaltres també hi esteu treballant– de la denominació d'origen protegida. Crec que esteu perquè així sigui, com ho tenen també Terres de l'Ebre. I també us volia demanar, preguntar amb què us podem ajudar: amb alguna promoció que tingueu pensada o que us puguem recolzar per tal de promocionar l'arròs de Pals, el qual tots coneixem. Però, bé, tot sigui benvingut.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ja s'ha acabat el torn dels grups parlamentaris en primer torn. I ara tindries la dallò. En principi, cinc minuts. Però l'important és que contestésseu o poguéssiu contestar totes les preguntes que s'han fet.

Marc Fontquerna Camarasa (tècnic de l'Agrupació de Defensa Vegetal de l'Arròs de Pals)

Una de les preguntes era si estàvem preparats de cara a futures sequeres. Bé, en principi l'ACA ens ha garantit que amb el nivell que hi ha als pantans ara que en principi l'any que ve hem de poder fer la campanya amb normalitat. Ara, si estem preparats més enllà d'això, jo crec que no. Bàsicament perquè hi ha un problema històric amb el riu Ter. Hi ha vuitanta, noranta, cent hectòmetres anuals que se'n van del riu. Estem parlant del seixanta, setanta per cent del cabal que va aigua cap aquí a Barcelona.

Clar, aquesta compensació al sector primari no hi és, i no sé si cada any hem d'anar igual, una mica suplicant ajuts, o que ja és un problema històric. No sé si l'aigua aquí a Barcelona no arriba prou i s'ha de fabricar. I ja et dic, eh?, això és un problema històric, que el meu avi ja se'n queixava, el meu pare se'n queixava i jo també me'n queixo. I seguim allà mateix. Sé que s'ha reduït molt el cabal del Ter que va a Barcelona, però, bé, tot i així, són uns cent hectòmetres anuals, que a mi em sembla que encara són masses.

Llavors, el parc natural, si estàvem escoltats. Bé, això respondrà diverses preguntes. Al meu entendre, no. O sigui, ara hi ha diversos problemes, però si preguntes una mica en general al sector agrari, sector turístic, sector industrial, els veïns, crec que no estan del tot contents amb això de sentir-se escoltats amb el parc natural. Crec que una de les mesures que tothom n'està molt content era la gestió del coipú com a nova espècie invasora. I en aquest cas, doncs, esperem... Sí que ara ja està activa la nova unitat aquesta que està capturant coipús. Però, per exemple, o sigui, atorgar la gestió només als caçadors, que era com una altra proposta que ens donaven, crec que és insuficient. I amb el nivell de turisme que tenim allà nosaltres no sé si sortir per l'Instagram algun caçador fotent algun tiro és de les millors mesures. Més que res perquè aquestes dos unitats que hi havia, que eren sis persones que feien les captures, ni nosaltres... Vull dir, fèiem un WhatsApp; de seguida venien. Ningú els

veia, ningú els veia treballar. No portaven cap problema a ningú. Vull dir, això sí que és una cosa que tant al parc natural com tots els sectors que estem en el parc... Doncs, bé, és una proposta que ens agradaria que es recuperés.

Llavors, això del tema de l'aigua i bé... Ah, sí, el que hem fet amb la universitat. Bé, en aquest cas hem fet dues coses: una que ens agrada... Bé, l'any que ve..., ara hem de demanar un altre projecte que és de rebombeig i reutilització de l'aigua. Hi ha una part nostra que ja ho fem. Però, bé, creiem que es podria estendre molt més. I en aquest cas, bé, reduir aquests dotze mil metres cúbics / hectàrea ho veig molt complicat perquè el cultiu de l'arròs necessita uns vuit mil metres cúbics / hectàrea, més amb les calors que tenim ara. I, llavors, has de comptar un excedent que ha d'anar per al problema de salinitat. Llavors, nosaltres sí que... Estem parlant d'aquestes vuit mil. Doncs hi ha zones que sí que anem a vuit mil metres cúbics; d'altres són deu o dotze, i aquesta és la mitjana. Inclús aquest any estarem per sota de dotze. Però sí que és molt complicat reduir a nivell fisiològic la planta, reduir aquestes dotacions.

I llavors, una de les maneres de reduir-la seria fer servir menys aigua del pantà, que la pràctica seria aquesta, i llavors poder reutilitzar una part de l'aigua tornant-la a injectar en les canonades. I d'això és del que volem intentar fer una prova ja l'any que ve amb una part de la superfície, i aviam si es pogués estendre. El que passa, que per rebombar, almenys has de tenir garantida una part del cabal i si s'ha de fer alguna inversió, que haurem de fer inversions, això només es pot fer si saps que l'aigua te la garanteixen, almenys per poder fer l'arròs.

I una de les mesures –que crec que això estava contemplat– que ja es va comentar a l'ACA era que el Baix Ter seria interessant que es considerés com una mena de delta. Doncs que una part del cabal –això també ho hem parlat amb el parc natural– que passa pels arrossars i pels regs tradicionals es considerés cabal ecològic. I, bé, hi ha tota la biodiversitat que aporta l'arròs a la zona. Doncs, bé, intentar blindar o garantir d'alguna manera algun pla de gestió de l'ACA, que, fet el cabal aquest que tenim nosaltres amb bona gestió... Perquè això sí que és veritat, s'ha de fer una bona gestió, i crec que... Cada any jo crec que sempre es pot millorar i l'any que ve espero que encara la millorem. Però, bé, això seria una mesura molt important.

I llavors sí que a nivell de genètica també estem treballant amb la Teresa Capell, amb el seu grup de recerca aquí a la Universitat de Lleida, en el tema de genètica vegetal per poder conservar varietats tradicionals com és l'arròs bomba i l'arròs badia, que pràcticament ja només es fa a Pals. Doncs bé, a aquestes varietats els hi costa molt adaptar-se a aquestes noves calors; en la retirada de fitosanitaris estem sols. Vull dir, ens estan venent arròs del Sud-est asiàtic, que poden tractar amb qualsevol producte, i a nosaltres se'ns han retirat els fitosanitaris. Tenim estudis amb sanitat vegetal que les malalties que tenim nosaltres, els fitosanitaris que hi ha aquí, no les eliminen, només ho redueix. I això cada any va a més.

I, en aquest sentit, bé, jo..., això del preu és un tema molt important i ja no parlo només en el cas de l'arròs, sinó que jo crec que si es pogués fer complir la llei i hi hagués alguna mena d'arbitratge o alguna cosa –no sé com dir-ho– independent dels pagesos i de la indústria que pogués mirar els preus i fer alguna mena d'arbitratge... No sé si em correspon a mi dir-ho. Però, vull dir, crec que és fàcil determinar quin és el preu de producció en una zona, el preu de producció mitjà. I aquest any és que ara portem una setmana segant i venen ganes de plorar quan dius: «Ostres, estem tenint una bona collita, d'acord. Però és que, tot i així, no en fem prou.»

I, bé, no sé si em queda alguna altra pregunta per contestar. Sí, i això del tema de la sequera. Doncs, bé, jo crec que són aquests tres punts nostres: el tema dels preus i intentar fer complir. A mi una de les coses que em posa de molt mala llet és veure en algun supermercat que les marques blanques no veus d'on ve l'arròs. Això fa molt de mal. I l'altra és sí que estem treballant per fer..., bé, ara estem intentant fer l'IGP. Un cop tinguem el tema de la normativa amb l'ajuntament altre cop actualitzada, ens agradaria fer la IGP de l'arròs de Pals per protegir-lo i seguir-li donant més garanties de qualitat, que complim amb aquestes normatives que crec que són estrictes, però que crec que tothom està d'acord amb les garanties sanitàries que demanem aquí. Llavors, estaria bé que el menjar que ve de fora de veritat es comprovés i funcionés.

Jo crec que aquestes tres: el tema de l'aigua, el tema de... Si ens garantissin l'aigua, la gent crec que es veu disposada a fer inversions. Cada any si tu has de fer una inversió i no saps si l'any que ve tindràs l'aigua garantida per poder produir, és molt

complicat. I llavors el tema del relleu jo crec que ja va en consonància amb si la gent sap que l'any que ve farà arròs i l'altre i l'altre... Doncs crec que el tema del relleu, i més en una zona com la nostra, jo crec que pot estar garantit. Això em sembla que ja és...

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el segon torn dels grups parlamentaris solament per fer algun tipus de puntualització al respecte i tal.

Per tant, lo Grup Popular tindria la paraula. No? (*Pausa.*) Algú vol dir alguna cosa més? Vol fer alguna pregunta? (*Pausa.*) Llavors, donant per acabada la compareixença, agraïm als compareixents que hagen volgut vindre les seues explicacions i deixem la porta oberta a que puguem parlar amb els grups parlamentaris en esta comissió sempre que vulguen i sempre... Moltíssimes gràcies. Farem un recés per a canviar de compareixents i tornarem a començar.

La sessió se suspèn a les quatre de la tarda i dos minuts i es reprèn a les quatre i vuit minuts.

El president

Reprenem la sessió.

Compareixença d'una representació de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya per a informar sobre la caça i la situació de la fauna cinegètica

357-01059/15

Lo segon punt és compareixença d'una representació de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya per a informar sobre la caça i la situació de la fauna cinegètica. Per tant, donem la benvinguda al senyor Enric Vélez Iglesias, que és lo president de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya. I ja l'he informat abans que tindrem cinc minuts, farem a tornar lo torn de tres minuts cada grup parlamentari..., ai, deu minuts lo torn de tres i, en acabat,

Fitxer 26CARPA6

tindrà un altre segon torn de cinc minuts. Per tant, quan vulga, podria començar.

Enric Vélez Iglesias (president de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya)

Doncs, senyor president, senyors diputats, diputades, moltes gràcies per convocar-nos i per donar-nos veu davant de tots vosaltres. No re. Se'ns demana que en deu minuts resumim una miqueta com està la situació de la caça a Catalunya, cosa que per nosaltres és molt molt difícil, perquè podríem estar..., tenim coneixements com per estar dies i dies parlant de tots els temes. Però, bé, intentarem fer un petit resum per posar-vos al dia de com pensem que està la caça a Catalunya.

El que pensem és que hi ha hagut un canvi brutal en els darrers trenta anys, i el que ha passat bàsicament és que la caça petita ha sofert una davallada brutal en moltes espècies, a excepció d'algunes d'elles. Per exemple, la tórtora ha baixat moltíssim; la perdiu, la becada, la guatlla estan baixant. Excepcions a la caça petita que estan progressant molt: el tudó, el conill per zones, com sabeu, ha superat la pneumònia hemorràgicovírica i la mixomatosi, i per zones està fent plaga.

I aquesta substitució de que ha davallat la caça petita ha comportat també, pels canvis que ha fet, lo mateix: que la caça gran, la caça major, sobretot els ungulats, hagin progressat moltíssim. Tenim molta densitat de daina, de mufló, de cabres, de cérvols, de l'isard també –s'ha multiplicat–, però sobretot, com sabeu, de dos espècies que estan comportant molt de problema, que són el senglar i el cabirol, que han comportat ja quasi quasi, el senglar, una emergència cinegètica, i el cabirol d'aquí re, una autèntica plaga.

Paral·lelament a això, hi han algunes espècies no cinegètiques, però també que han comportat un augment, com poden ser predadors alguns d'ells. A Catalunya som rics en predadors; tenim mustèlids, tenim vivèrrids. Tot això repercuteix sobre la caça petita també, i comencen a introduir-se grans predadors com l'os o el llop, que està traient el cap, com si diguéssim, al nostre país. En canvi, d'altres freqüen el perill

d'extinció, com és el cas del sisó, moltes vegades amb conseqüències també d'aquest canvi que hi ha hagut del territori, i el gall fer també –el gall fer. També molta repercussió del senglar, que està fent que..., el senglar a tots els animals que crien a terra depreda sobre ells. I la sobrepoblació de senglars està comportant aquesta davallada d'aquestes espècies que estan en perill d'extinció. El mateix passa amb el delta de l'Ebre, amb el flamenc, que està progressant, però, en canvi, el calamó, el gall blau, està baixant també.

Quines causes pensem que estan provocant aquest canvi, aquest paradigma, entre lo que teníem de sempre, històricament, de quan érem petits, de la caça petita, que era bàsicament el que caçaven els caçadors del país i ara lo que tenim són grans ungulats? Doncs sobretot l'etiologia d'aquests canvis és un canvi del model agrari, crec jo, i un abandonament del món rural. Per què s'ha abandonat el món rural? Bé, ja sabeu que bàsicament, en la població catalana, només el cinc per cent és rural. La gent marxa dels pobles i, quan marxa, marxen també els seus costums i s'abandona el món rural. S'abandona el món rural, es deixa que molts conreus es perdin, molts són perduts, i d'altres és el creixement forestal que s'està tenint, que és desproporcionat, pensem nosaltres.

Llavors, aquest canvi del mosaic que teníem agrari amb tros forestal, amb tros de terres ermes..., ara bàsicament Catalunya és forestal. Hi han corrents aquí, jo crec que verdes una miqueta..., una miqueta..., no sé com ho diria, però, vaja, errònies en el fet de pensar que no s'ha de desforestar Catalunya. Catalunya està àmpliament desforestada, però és que això comporta un paradigma, que és el canvi de que molt terreny agrícola s'està perdent. I nosaltres –la caça i els caçadors– ens devem a l'agricultura. Sense agricultura no hi ha caça, o la caça a què estàvem acostumats.

Llavors, sí que pensem que ens hem d'acostumar a aquest canvi de model, a una caça que fèiem més popular, més de tradició, més de cultura tradicional rural i de provisió de recursos naturals, que bàsicament és el que nosaltres pensem que és la caça. Nosaltres no tenim la consideració de la caça com a esport. Des de l'Agrupcat, com sabeu, defensem la caça social perquè no està representada en altres estaments que defensen la caça esportiva. Hi han molts caçadors locals que el que fan és proveir-se de recursos i ara no estan prou representats, que és una de les

coses que a nosaltres ens agradaria que canviés també amb aquest canvi proporcional. Un canvi del model de la composició, dels organismes que decideixen com s'ha de gestionar la caça a Catalunya, com ara el Consell de Caça de Catalunya, on una de les propostes que fèiem en aquesta comissió era que es votés una remodelació del Consell de Caça i que tingués una representació més dels caçadors, perquè trobem que hi ha moltes figures que han d'estar-hi, però els caçadors, sobretot..., per exemple, no hi ha l'agrupació ni l'Associació Catalana de Municipis. Molts titulars de vedats ara són ajuntaments i no estan representats, ni tampoc la caça social no federada; tampoc no està àmpliament representada.

Llavors, el que veiem aquí és que aquesta gent té poca possibilitat d'expressió al Consell de Caça. A més a més, és un organisme que creiem que ja està una mica obsolet. Fa molts anys que està sense canvis, és inoperatiu, és molt ampli, hi ha molta figura que ve a donar veu i vot, però no representa bàsicament la caça com l'entenem nosaltres.

En la nostra presentació... Perquè, als que ens coneixeu, nosaltres, que representem la caça social, estem a l'Agrupcat..., el 2002. De fet, fa vint-i-quatre anys vam començar amb dinou societats de caçadors de la Catalunya central, però, com que som una organització altruista, sense ànim de lucre –no cobrem quota– i lo que fem és defensar els caçadors i la caça com a cultura pròpia rural, molta gent s'hi ha començat a adherir i ara portem més de divuit mil llicències o caçadors que s'han agrupat, que pertanyen a la nostra organització i que nosaltres mirem de defensar.

No re. Aquest canvi de model agrari que hem dit, de collita ràpida nocturna, de permetre que creixi el bosc, que les zones agrícoles s'abandonin, és el que ha comportat aquest canvi en la visió que nosaltres tenim de la caça actualment, que era una caça més rural, era una caça més de provisió de recursos, de cultura tradicional de cada poble, i ara s'ha substituït per una activitat més de control d'espècies que estan en sobre població, deixar-ne de caçar algunes que eren part de la nostra cultura popular. I ara lo que fem és una mica més gestió.

Els caçadors hem evolucionat també. Ha baixat molt el nombre de llicències per aquest abandonament rural, i el que hi ha són menys llicències. El jovent no troba atractiva aquesta activitat. Abans al poble el que hi havia eren els toros, la caça i

poca cosa més, i el futbol, sigui a tele o ràdio. I ara el que hi ha és a través del ChatGPT o de les xarxes socials. El que hi ha és, jo què sé, els cantants i l'òpera i el que calgui. Llavors, el jovent no troba atractiu això. I, a part d'això, troba molts impediments legislatius, que el que troben és que és molta dificultat afegir-se al grup de caçadors actualment.

El grup de caçadors que encara sobrevivim ens dediquem més a la gestió de la caça, perquè la caça, la sobreabundància d'aquestes espècies..., bàsicament els problemes que tenim ara són anàtids al delta de l'Ebre, que està bastant abandonat ecològicament –bastant abandonat–, però també el senglar, sobretot, ara amb les malalties, amb la pesta porcina, o també el conill al pla de Lleida. El que fa és que els caçadors hem adquirit aquest paper de control de fauna i que repercuteix bàsicament sobre els problemes que genera aquesta sobreabundància, que són els danys a l'agricultura bàsicament –pagesia ha d'estar sempre d'acord amb nosaltres–, també accidents de carretera i també, sobretot, les malalties.

Portem una trajectòria de malalties que va començar antigament amb la mixomatosi i després la pneumònia hemorràgicovírica, però n'hem tingut d'altres, com ara tenim la tuberculosi, que està apareixent focus en els cérvols en zones del país, però també, sobretot, la pesta porcina, que és lo que més preocupa ara, jo penso, en el moment que estem, perquè està en perill, com sabeu, el cinc per cent del PIB català i tot el teixit empresarial vinculat amb el tema del porcí.

I, en aquest sentit, doncs, els caçadors s'han reformulat, els caçadors han après, utilitzen metodologies i tècniques i eines que abans no tenien; quasi quasi que podríem dir de caràcter militar. I el que estem fent és una miqueta controlar aquesta població, ja no tant com a esbarjo, sinó com a autoimposició per ajudar la pagesia, perquè, si no, la pagesia està condemnada a plegar.

I, en principi, aquest és un petit resum de com trobem que està la situació actual. No sé si teniu alguna pregunta que voldríeu afegir.

El president

Moltes gràcies, senyor Vélez. Ara seria el torn dels grups parlamentaris. Llavors, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. La senyora Ibarra té la paraula per tres minuts.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair-los que hagin vingut a comparèixer. Crec que és important que els caçadors vingueu al Parlament, com qualsevol altre col·lectiu, per explicar la vostra realitat, per explicar les necessitats i per socialitzar les inquietuds i els neguits que teniu respecte a l'activitat que feu.

Bé, nosaltres volíem donar tres idees, bàsicament. La primera és que la caça és fonamental. És fonamental per al conjunt de la societat. Evidentment, és fonamental per a la pagesia, per a la ramaderia. Ho hem vist –i vostè hi ha fet referència– amb el tema de la pesta porcina, que és un problema que ha posat en joc... Actualment, s'ha controlat molt bé la situació, però que ha posat en joc una part important de la nostra economia. Perquè hem de recordar que la primera font d'ingressos de la nostra economia és la indústria agroalimentària. I, per tant, aquest és un tema molt important, però també no hem d'oblidar que, si no es feia front a aquesta emergència sanitària, la mateixa espècie que els porcs senglars podia acabar desapareixent, perquè, clar, igualment acabaven morint.

Per tant, és un tema important, la caça, no només per fer front o per ajudar aquesta pagesia, la ramaderia, al control d'aquestes espècies, que acaben sent una plaga; també ho és per disminuir la incidència en els accidents viaris. Recordem que, sobretot el senglar, però també el cabirol, són espècies que tenen una forta incidència en els accidents viaris, alguns amb resultats fatals. Per tant, és important també que es faci aquest control, i també des d'un punt de vista mediambiental, perquè, com vostè deia, l'abundància de determinades espècies fa que d'altres acabin, pràcticament, desapareixent.

Per tant, des d'aquest punt de vista, la caça és fonamental. I la caça ha patit canvis, com vostè també ha dit. Ha patit canvis i jo crec que ens hi hem d'adaptar. I també hem d'adaptar la normativa i la legislació als canvis que ha patit la caça. I el territori en general ha patit canvis, eh?, perquè hem de pensar que avui en dia es fa un ús del medi natural que abans no es feia. I, per tant, tota la societat ens hi hem d'adaptar. Els caçadors possiblement hauran de fer alguns esforços a l'hora d'utilitzar el medi natural, però evidentment la població en general també ha de tenir

en compte que els caçadors són al territori, hi són per alguna raó i que, per tant, ho han de tenir en compte.

I, per tant, simplement –tenim molt poc temps (*l'oradora riu*)– donar-los les gràcies per la seva ràpida explicació i encoratjar-los a que segueixin fent aquesta tasca, una tasca que creiem que és molt important per al conjunt del país.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Ibarra. Ara sí, el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. La senyora Jeannine Abella té la paraula.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. I gràcies al senyor Vélez per comparèixer i per aquest esforç de síntesi en deu minuts, perquè és evident que amb deu minuts és complicat poder explicar en quina situació es troben la caça i els caçadors avui en dia.

Ha hagut d'arribar la pesta porcina africana perquè els caçadors prenguin cert protagonisme al conjunt del país, no només a qui els hi afecta, sinó perquè tots en siguem conscients, perquè hagi arribat un cert reconeixement a aquest col·lectiu i a la feina que feu. I per entendre, com deia ara la portaveu que m'ha precedit, doncs, que la caça és necessària. Això crec que avui ho podem compartir el conjunt dels grups parlamentaris, però segurament, si fa tres anys ens ho haguessin preguntat, a més d'un li hagués costat pronunciar aquesta frase. Per tant, benvinguts tots.

I és que, des de Junts per Catalunya, no només defensem la caça com a mesura de control cinegètic, que també, però no és únicament responsabilitat dels caçadors, sinó –ho hem dit moltes vegades– com una mesura d'explotació de recursos naturals, de gestió del territori i també –que no es diu prou– com una activitat que genera activitat econòmica als nostres pobles i ciutats.

Molt ràpidament, perquè nosaltres tampoc tenim gaire temps, voldria preguntar-li si considera que els plans de control cinegètic –aquells que estan aprovats– s'estan complint i si tenen la sensació que se'ls hi ha carregat tota la responsabilitat als caçadors i l'Administració no hi està col·laborant prou.

També hem tingut alguns temes els últims mesos, com la comunicació de les captures de caça major, que s'havia de fer per format únicament telemàtic. No sé si això s'ha pogut solucionar. Com s'encara aquesta temporada que acaba de començar? Quina valoració fan de l'allargament aquest de la temporada de caça que hi va haver pel tema de la PPA i com ha sigut compatible amb les altes temperatures? Si també s'ha solucionat el tema de la recollida de mostres que havien de fer els caçadors pel que fa als senglars.

I acabo amb dues idees. Des de Junts també compartim la necessitat de que aquest Consell de Caça s'ha d'actualitzar perquè sigui més àgil i més útil, no només per al conjunt de caçadors, sinó per al conjunt de la societat catalana. I evidentment –i ho hem dit moltíssimes vegades, i ja tocaria que es complís d'una vegada per totes– Catalunya necessita una regulació pròpia. Necessitem superar aquesta llei del 78 d'àmbit estatal i tenir la llei pròpia de caça catalana.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. La senyora Bergés té la paraula.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president, i gràcies, senyor Vélez, per l'exposició que ens ha fet i per la feina que feu. I també agrair la

Fitxer 26CARPA7

presentació que ens vau fer arribar, on hem pogut analitzar i poder consultar aquesta feina, que en deu minuts no heu tingut prou temps d'exposar, però que valorem totes aquestes dades que ajuden a entendre l'evolució que vostè ens ha explicat en aquests vint anys, passant de cent mil llicències a trenta mil, una disminució del seixanta-tres per cent; passant de millorar l'eficàcia, que això també és interessant. Vull dir, que aquesta evolució en tots els aspectes de complicacions que hi han de

cara a aquest relleu generacional, en la manca de persones, però que, per altra banda, es millora també en altres activitats.

No cal que repetim l'argument de la gran importància de la gestió de la fauna cinegètica que estem patint i que patirem en el nostre país, en el nostre territori. I, per tant, aquí també és molt important que hi pugui haver aquest diàleg entre l'Administració i totes les societats i entitats que esteu participant d'aquesta manera, amb les modificacions que s'hagin de fer i afavorint que hi hagi aquesta manera de treballar més coordinada.

La pesta porcina, els conills amb el tema de Lleida, que sembla una plaga pràcticament difícil d'erradicar. Vosaltres també al vostre document parleu de que es pot millorar l'elaboració dels censos de població. De quina manera o què creieu que es podria fer? Perquè realment això és el que pot permetre fer unes millors previsions i uns millors controls poblacionals de les espècies cinegètiques.

Després, repassant les reclamacions que ens heu traslladat en aquest document, que nosaltres recollim i que ja les anirem treballant amb diferents propostes que puguem fer com a accions parlamentàries, com és la necessitat de reduir la burocràcia, facilitar la gestió de la societat de caçadors, de quina manera es poden implantar mecanismes per al relleu generacional donant-li un altre enfocament al que és la caça en aquest moment, formació, etcètera, també us voldria preguntar com està funcionant l'aplicació de les mesures que es van aprovar amb el decret llei de mesures urgents per al sector primari, que n'hi havien algunes relacionades amb la caça; si està funcionant.

Per altra banda, aquesta llei de caça, que aquí sí que serà el moment on tots els actors, tant directament de la caça com els parlamentaris, com les entitats, puguem fer aquest debat tan necessari al nostre país i que estem pendants de que el Govern, que així és el compromís que ens va fer arribar, hagi de presentar ja l'avantprojecte de llei el més aviat possible.

I, bé, comentar-vos això, que en aquests moments complicats amb gestió d'una pesta porcina, d'aquestes plagues, disposats a que les mesures que es puguin millorar, com, per exemple –també aprofito com a última pregunta a l'últim segon–,

amb els punts logístics de recollida de la caça. Si creieu que es pot fer alguna millora a com estan funcionant els ajuts, etcètera.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Berenguer té la paraula.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bona tarda. Gràcies, president; especial al compareixent, el senyor Enrique Vélez; a tota l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya, per la seva bona tasca i la seva bona feina.

Des del Partit Popular sabem perfectament que els hi donem el cent per cent i ple suport, a tots vostès. Hem presentat iniciatives, propostes, mocions, preguntes escrites i sobretot aquelles situacions que hem valorat més compromeses per la seva feina, per la que feu els caçadors, i també per la feina qüestionable per part del Govern.

Entenem aquesta caça com la gestió de la fauna cinegètica, com aquesta mesura de control de poblacions, de sobrepoplacions i pels danys que ocasionen a l'agricultura el senglar, el conill –especialment a la plana de Lleida–, el cabirol, ara amb danys directes sobre els fruits, el raïm, i també accidents de trànsit, cal dir-ho. Sou especialment importants i també davant aquestes situacions altament complexes, com ha estat ara la pesta porcina africana.

I en aquest punt, precisament, li vull adreçar algunes preguntes, perquè entenem aquesta caça, com hem dit, com una gestió cinegètica i, en definitiva, polítiques d'extrem ecologistes, que no tenen raó de ser, i entenent el mal entès aquest ambientalisme. Les asseguradores, davant aquest augment desproporcionat de certa fauna, cada cop demanen pagar més quota i haver patit més afectació per tal de tenir dret a cobrar una compensació.

Les preguntes són: quina és la seva opinió que s'ha fet per part de..., entorn d'aquesta gestió del control de la pesta porcina africana? En referència a la voluntat del departament, si us informava que es pugui realitzar aprofitament de caça en el

període de mitja veda en aquelles àrees de caça no incloses en aquelles zones d'alt risc, només per a les espècies com colom roquer i tudó. Què n'opineu, d'això?

I també si considereu que els col·lectius de caçadors, que sou els grans coneixedors del territori i de les espècies, amb molts anys d'experiència en actuacions de control de fauna, heu estat d'alguna manera relegats o menystinguts en aquesta lluita contra la pesta porcina africana.

I vaig acabant. I si aquesta coordinació..., he d'anomenar els agents rurals i altres veus, que s'assenyalava que batudes massives en zones calentes podien ser contraproductes, perquè es podrien escampar els senglars infectats i, en conseqüència, el virus. Això són algunes de les veus que també [00:05:37] i opinions que s'han generat. En definitiva, com valoreu tota la gestió que s'ha fet per part del Govern entorn de la pesta porcina africana?

I moltes gràcies per tot.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari de VOX. Lo senyor Villafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Sí; moltes gràcies. Gràcies per la seva compareixença i la magnífica explicació que heu donat sobre la problemàtica i la situació actual de la caça.

S'ha dit que la caça té gran importància, però també hem de reconèixer que moltes formacions polítiques han estat estigmatitzant de forma contínua tant l'exercici de la caça com els propis caçadors. Des de VOX també donem total suport a l'exercici de la caça, perquè som conscients que la caça suposa biodiversitat; contribueix a la gestió i conservació de les poblacions de fauna; suposa també un element d'equilibri, ajuda a mantenir l'equilibri de les poblacions i els ecosistemes; exerceix una funció social, genera convivència, participació i cohesió dins el món rural; forma part de la nostra cultura i del nostre patrimoni, les tradicions i la identitat rural. També exerceix una important labor gastronòmica; aporta carn de caça com a aliment local i tradicional, quilòmetre zero. Respecte al territori, manté vinculada la població al medi rural i al coneixement del territori. Suposa una activitat de gestió; és una activitat de

gestió de la fauna silvestre i el control cinegètic de les espècies, més enllà del control de danys. I també suposa una activitat de lleure; ofereix una activitat recreativa vinculada a la natura i al medi rural.

Dit això, se parla del tema, per exemple, de les plagues del porc senglar i dels cabirols. Considero que aquest és un dels principals reptes de gestió de la caça. Són múltiples els accidents de circulació. A més, sabem que han costat vides. Ha generat danys a agricultura, i som conscients de que, per exemple, els porcs senglars tenen una elevada capacitat reproductiva i generen un risc sanitari, com ara la temuda pesta porcina africana, tan actual.

La caça... Considerem que necessitem més caçadors, més reconeixement i més divulgació, menys burocràcia i un futur atractiu per a les noves generacions. S'ha parlat, ha dit que hi ha una davallada important de la caça menor. Considera que aquesta davallada –també entenem que és així– va relacionada a la disminució de les llicències de caça? Vam veure en un informe que de 2004 a 2024, en vint anys, hi ha menys d'un seixanta-tres per cent de llicències de caça. Està clar que una de les causes –així ho entenem– és l'estigmatització de la figura del caçador en televisió, premsa, polítics.

La pregunta que faria: considera també com a causes, a part del que ha dit, l'abandonament del món rural i la burocràcia, el creixement de la massa forestal i la desaparició del que és el mosaic rural? I ha dit perfectament –així també ho compartim nosaltres– que sense agricultura no hi ha a caça. Creieu que, davant aquesta nou paradigma que s'està produint, cal una nova llei de caça i que coincideixi..., en aquest sentit seria apropar-se a l'oficina de la caça com el model francès?

I finalment, per acabar, la caça cada cop és menys atractiva, com ha dit. Entenem que com a mesura fonamental és promocionar el relleu generacional. Educació i coneixement. Introduir continguts sobre ecosistemes, fauna, gestió cinegètica i món rural a les escoles, jornades divulgatives i visites a territoris cinegètics; apropar la realitat de la caça a les noves generacions amb programes de formació, i reduir les barreres econòmiques i tota la burocràcia i les traves administratives.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari Comuns. La senyora Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí; gràcies, president. En primer lloc, gràcies per la compareixença. Les societats locals és cert que disposen d'un coneixement directe del territori i de l'evolució de les diverses poblacions de fauna i dels problemes que es produeixen sobre el terreny. I, per tant, aquest coneixement considerem que ha de ser escoltat i incorporat també a les polítiques públiques.

Catalunya necessita una política de gestió de la fauna cinegètica basada en dades científiques i adaptada a aquestes diferents realitats territorials a què feia referència, i amb una responsabilitat política clara. I això implica disposar de censos fiables, de venir als nivells de població que pot assumir cada territori. També elaborar plans que integrin el medi agrari i forestal, la prevenció dels danys i la recuperació dels equilibris ecològics.

I és cert que la caça pot ser una de les eines d'aquesta gestió, però entenem que no pot ser l'única resposta ni tampoc substituir la responsabilitat de la pròpia Administració. Cal actuar, doncs, també sobre les causes que afavoreixen determinades sobrepoblacions, com és el cas de..., evitar que els animals accedeixin als residus urbans, impedit-ne l'alimentació artificial. Recuperar el mosaic agroforestal, a què vostè feia referència; preservar depredadors naturals, i incorporar els avenços tècnics disponibles.

Això implica que no podem fiar tota l'estratègia a l'ampliació de períodes de caça o a l'increment de les captures, sense abordar també vigilància epidemiològica, bioseguretat, gestió de residus i de punts d'alimentació i les causes ambientals que han afavorit la proliferació de determinades espècies, a risc d'actuar sobre el vector, i no les causes, com parcialment estan succeint al cas de la pesta porcina. Per tant, cal diferenciar jurídicament entre la pràctica de la caça del que són actuacions de control poblacional o d'emergència sanitària, en què, efectivament, la caça pot ser una de les eines a emprar.

Quan es demana a les societats de caçadors que assumeixin una funció necessària per a l'interès general, cal definir bé quina responsabilitat assumeixen, garantir la formació i els mitjans, i valorar alguna forma de compensació, perquè, si no, estem exigint que prestin una funció pública sense, en canvi, proporcionar els recursos més adequats.

Entenem que la seguretat també ha de ser una prioritat, perquè els espais naturals són compartits per caçadors, pagesos, veïns, excursionistes i ciclistes. I qualsevol regulació, doncs, ha de garantir una comunicació adequada de batudes, bona senyalització i normes rigoroses, especialment a prop dels nuclis habitats.

I tot això evidencia la necessitat d'una llei catalana de caça, a què hem fet referència en aquesta comissió en diverses ocasions al llarg d'aquesta legislatura. Perquè seguim tenint una llei estatal de 1970, malgrat que Catalunya té competències en aquesta matèria. Fins i tot al Parlament vam fixar el primer semestre de 2026 per a la presentació d'una nova llei, un termini que s'ha excedit.

Per això us voldríem plantejar tres qüestions. Quines funcions consideren que haurien d'assumir les societats de caçadors i quines, en canvi, haurien de correspondre a l'Administració? Si disposen de prou informació, formació i recursos, també de punts logístics per fer actuacions de control amb garanties sanitàries i de seguretat. I, ja per últim, quines mesures, més enllà de les captures, consideren necessàries per a una gestió estable de la fauna cinegètica i evitar que cada any tornem a afrontar les mateixes emergències?

Esperem que aquesta compareixença serveixi per avançar cap a una gestió moderna, segura i basada en criteris científics, construïda amb la pagesia, les societats de caçadors, el món científic i el conjunt de persones que compartim els espais naturals.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari de la CUP. Senyor Dani Cornellà, té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí; gràcies. Bé, merci per la seva compareixença. És interessant el que ens explica. Però, més enllà d'explicar la situació que viuen i d'on venim i on estem en l'actualitat, que això són dades..., o sigui, hi ha una disminució de llicències; és una evidència. Els problemes de relleu generacional, etcètera, etcètera. I després, com ho enfocarien des de l'agrupació? Com ho enfocarien per canviar totes aquestes tendències que fa tant que arrosseguem? Perquè analitzar la realitat..., bé, la podem analitzar, però hem de buscar solucions. I ens agradaria saber quines aportacions fan, perquè sí que es queixen, entenc, suposo, com nosaltres mateixos, que la llei de caça està totalment obsoleta, i nosaltres pensem que n'hi hauria d'haver una pròpia; com a país hauríem de tenir una llei catalana. De fet, hi han alguns projectes a sobre la taula d'alguns sindicats, en aquest cas, que han treballat una llei de caça. No sé si vostès pensen que s'ha de treballar o hi estan treballant o donarien suport a que es tirés endavant una llei en la qual també vostès, com a agrupació, hi poguessin participar i fins i tot la llei de la pesca, no només a la de la caça, perquè entenc que fan també l'altra funció. Una llei que entenc que, pel que diuen, com passa en la majoria de sectors, hauria de reduir la burocràcia, posar més recursos, perquè al final hi han feines que es fan que són un bé públic, tot i que ho fan des d'una gestió vostès pròpia.

Per tant, s'hauria de buscar aquest encaix, que l'Administració, juntament amb l'agrupació, poguessin treballar conjuntament, no només per això de la burocràcia, sinó per buscar finançament, formació. Bé, el que vostès creguin que és necessari per capgirar aquesta situació actual.

I referent a... No sé si encara participen a la comissió de seguiment dels danys

Fitxer 26CARPA8

a l'agricultura per la fauna salvatge. Doncs si ens en podria fer quatre cèntims, si en participen. Quina és l'evolució? I si les polítiques públiques que diuen que s'estan fent són suficients, no només les pròpies, sinó les que fan externament amb la seva ajuda i d'altres; si són suficients per aconseguir a la llarga..., ara mateix no, però per

aconseguir una gestió de la fauna cinegètica que sigui real i que estigui adaptada, no com ara, que hi ha que algunes de les espècies estan sobrerepresentades.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Bé, ara sí que és el torn del segon torn, que tindria cinc minuts, senyor Vélez, per a contestar, respondre o fer qualsevol reflexió que vostè crega oportuna. Té cinc minuts, però si en necessita algun més tampoc no passa res.

Enric Vélez Iglesias (president de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya)

Això sí que ha estat una allau de preguntes que m'ha fet rumiar moltíssim. Anava pensant el que diré, però sí que m'és impossible contestar-ho tot.

Bé, estem d'acord amb la diputada la senyora Rosa Ibarra en moltes de les coses que ha dit, que és la caça és fonamental i el tema de la gestió de l'emergència sanitària, del perill que comporta el propi porc o la pesta porcina, no només per a l'agricultura o per als accidents de carretera, pels danys, sinó també per la pròpia espècie. Això és una cosa que nosaltres tenim molt conscienciada. Costa molt. Catalunya és molt diversa i els catalans som..., ens mirem molt el melic. Jo, que viatjo tant i miro com pensen els diferents caçadors de Catalunya, veig que quan vas al delta de l'Ebre els hi preocupen l'arròs, els ànecs. Te'n vas al pla de Lleida i els preocupa el conill, no pas del porc. Te'n vas a Girona i és el porc. Te'n vas aquí i és el cabirol, la daina, el cérvol. I mirem només el problema nostre.

El cert és que això del problema de la pesta porcina ha ultrapassat qualsevol frontera dintre del propi territori, i el perill aquí és l'espècie, la pròpia espècie del porc senglar. Llavors, avui en dia, com sabeu, la majoria de catalans caçadors cacen el porc i, si s'acaba el porc, s'acaba la caça a Catalunya, amb la qual cosa un exèrcit de persones capacitades i amb formació..., que no en cal una altra perquè la tenim heretada dels nostres ancestres. Que sabem cadascú..., al nostre territori som experts en la nostra espècie, ja la tenim. Aquesta formació es perdria i relegaríem

l'Administració al paper brutal, que seria controlar tot aquest [#00.02.35 sobrant] de fauna, que crec que seria del tot impossible.

Que s'ha de canviar el reconeixement del caçador? Jo crec que a cop de bastó, però s'ha començat a fer, perquè ens hem vist imposats. Quan hem vist que necessitàvem els caçadors, com ara, realment és quan ens hem adonat de que era una figura imprescindible. Abans es tenia una miqueta mal vista per aquests corrents ecologistes que arriben, penso que d'Europa, i que estan una miqueta esbiaixats. Però, bé, ara sí que és el moment, crec jo, en què la gent està començant a entendre que els caçadors som importants, som necessaris. I en aquest reconeixement cal molta pedagogia, no només nostra, també vostra, dels polítics i en general de la societat, canviar aquesta visió que tenen dels caçadors com un element distorsionador de la fauna o un aprofitador de recursos naturals, que sí que ho és. Però també ara està fent altres papers que es comencen a visualitzar.

Respecte a... Se'ns pregunta al respecte de com pensem que s'ha dut a terme la gestió del senglar durant la pesta porcina. Jo... No és una crítica al Govern, ni molt menys, per descomptat. I, si no pas a aquest Govern, a molts governs que han passat per Catalunya, evidentment aquí hem fet una resposta reactiva, com si diguéssim. Ens hem trobat una malaltia que jo crec que era més que previsible que vindria, perquè estaven apareixent, com sabeu, focus a tot Europa i era inevitable que un dia o un altre aparegués aquí.

Llavors, jo crec que la feina de fa molts anys de tenir la carn preparada a la paella per començar a fer-ho tot –vull dir, tenir els dispositius per donar una resposta immediata–, això és el que ha faltat una mica.

Després, l'operatiu que s'ha desplegat, brutal i encomiable. Jo crec que s'ha fet un esforç de contenció inigualable en la història del control de fauna i que de moment no està sortint... Nosaltres som molt pràctics, i la realitat és que no ha sortit del lloc on està confinada. Per tant, pensem que s'estan fent les coses bé, però sí que pensem que a això s'hi ha arribat perquè s'han fet les coses malament des de fa molts anys. I per què s'han fet les coses malament? A la pràctica, perquè hi havia una població de senglars que era desproporcionada –desproporcionada. I llavors s'ha de mirar per què teníem aquesta població i no es podia actuar i com hem deixat

que ens desbordi. I aprendre la lliçó. Perquè el que està passant amb la pesta porcina, que nosaltres havíem avisat a la presidència inclús fa molt de temps, passarà d'aquí poc amb el cabirol, perquè s'ha fet un esforç de reintroducció, mirant l'ecologia, mirant el medi ambient, que està perfecte, però quan es fa una introducció també s'ha de fer un esforç per veure com podem controlar les seves poblacions, perquè això, que pensem que és un bé, no acabi sent un gran mal.

Llavors, jo, com a metge que soc, us diré que les malalties provocades per gèrmens, paràsits, virus, bacteris, la pesta humana, com si diguéssim, és un bacteri; antibiòtic i s'ha acabat la pesta. Sé que va comportar grans mals i grans erradicacions a l'edat mitjana, però ara no passaria això. En canvi, la pesta porcina africana, una cosa que heu de conèixer és que està provocada per un virus. Coronavirus, per exemple, imparable; la grip, imparable. Per tant, això podíem haver-ho una miqueta previst.

Llavors, les malalties que són molt encomanables i letals són les que més ràpidament s'avorten perquè ràpidament s'escampen, si hi ha molta població, i mor tot. El comportament d'aquest virus és inusual. No m'ho expliqueu per què, això sí que no ho arribo a entendre, però no s'assembla en molt almenys als virus, als ceps dels virus que estan corrent per Europa. I aquest que ha aparegut aquí..., el seu comportament és que no és, per desgràcia, tan letal com pensàvem, perquè hi ha un dit popular que diu «muerto el perro, se acabó la rabia». Oi que ho enteneu això? Si ràpidament es mor tota la població confinada, ràpidament acabaríem amb això. Però no ha passat això. No sabem per què els porcs segueixen caminant, segueixen encomanant i no acaben de morir-se.

Per tant, s'ha de fer un esforç brutal i constant i que, a més a més, ha de ser una visió molt a llarg termini d'un control permanent. Perquè això, el problema que tenim amb aquest virus és que roman a terra durant més d'un any en condicions..., vius i reproduïbles, sobretot en zones fredes i humides. Què vol dir això? Que en qualsevol riera que quedi un bassal d'aigua, encara que s'assequi, si hi ha una mica d'humitat, aquest virus roman viu, i el porc de fora, si obrim portes, quan entri i hi hagi un dia de pluja i s'ompli el bassal i begui d'aquella aigua..., farem que aquest problema reaparegui. Per tant, és cronificarà aquest problema i no acabarem mai amb això, amb el que comporta.

Per tant, parlem d'un problema molt seriós, que afecta, com sabeu tots, el món rural de manera brutal –jo crec que es carregaria el món rural–, però, a més a més, de molt difícil control i que això haurà de durar moltíssim. Avui sabem que Esquerra ha fet una proposta o ens ha arribat que havia fet una proposta d'obrir com més aviat millor Collserola. Collserola, ostres, entenem que és vital. (*Veus de fons.*) No és així? Perdó. Doncs m'he equivocat. Perdó. Ens havia arribat això, que havien fet una proposta, una sol·licitud, una demanda de la població o d'obrir com més aviat millor, o certs territoris de manera proporcional. Bé, sota el punt de vista sanitari, de sanitat animal, això és una aberració. Permeteu-me, eh? Ara mateix, pel que us dic, si obrim portes el virus està allà. Encara que tots els porcs estiguin morts, els virus estan allà. Per tant, confiïm en els experts que té el departament i que, si ens diuen que això ha d'estar tancat, ha d'estar tancat. Jo crec que l'oferta d'esbarjo, tot i que entenc la gent que viu a la zona afectada i que tenen el seu bosc al costat i que els hi agrada passejar i que els hi agradaria... Però no parlem d'un confinament, com va passar amb el coronavirus. Parlem de que tenen altres alternatives, altres boscos de Catalunya, tenen les Rambles, tenen la platja, tenen l'òpera. Jo crec que hem de fer tots els sacrificis, també els caçadors d'aquesta zona afectada, de no entrar a la zona mentre s'hi està actuant.

Se'ns pregunta també al respecte de com s'han tractat els caçadors dintre d'aquest control de la pesta, amb l'inici de la seva aparició. Nosaltres entenem que, amb un problema tan seriós –tan tan seriós– com la pesta porcina, el que s'ha fet és el que s'havia de fer, que és que els professionals es dediquin a dintre i nosaltres en les zones de baix risc, fent la màxima pressió possible. Per descomptat, aquesta pressió, compensada, com esteu dient.

El que sí que veiem és que de vegades aquestes persones que han contactat amb nosaltres, que hi tenim tracte, no tenen la veterania ni l'experiència que tenim nosaltres. Per exemple, parlem d'agents rurals. Segurament que tenen molta veterania i molta experiència perquè és un cos professional que es dedica al control de fauna. Però els caçadors..., jo he nascut amb una arma a les mans, es pot dir, i tota la meua vida, tots els meus caps de setmana són de caça. I, si em trec la camisa, tota està plena d'esgarrapades d'arínjols i d'esbarzers. I és la gent coneixedora del territori. La gent que professionalment agafa l'arma vuit hores, i no tots, en saben

molt. Però ara s'ha subcontractat. Primer, teníem Forestal Catalana, després Tragsa, inclús –no me'n recordo, com es diu– el cos de control d'incendis. Francament, les tasques que poden fer són més tècniques o més mecàniques, però nosaltres el coneixement crec que el tenim nosaltres. I crec que en aquest sentit se'ns ha deixat una miqueta de banda, que nosaltres, amb veu baixeta, ho agraïm, perquè si això s'escampa tampoc no en volem ser responsables i no volem que s'utilitzi la figura del caçador com a responsable de que s'ha disseminat aquesta malaltia, que esperem que no passi, evidentment.

També és un tema que l'Agrupcat havia proposat elevar fins a la presidència, el fet de que..., això que parlava, no?, de que Tragsa, per una banda, que és aquesta empresa estatal subcontractada per al control de la fauna, pertany a Agricultura o depèn d'Agricultura, que és qui paga –qui paga mana; és evident–, però després hi ha el Cos d'Agents Rurals, que és Interior, i entenem que no hi està havent una bona comunicació o una sinergia adequada entre les dos conselleries.

Jo crec que aquí tenim un problema de país, i em refereixo al país català, però també em refereixo al país Espanya. Qui no sigui capaç de veure-ho, que trontolli, perquè la pesta és molt difícil de controlar. I si no aconseguim fer creure a la presidència –i ja no parlo de la catalana, sinó la d'Espanya– de que aquí tenim un problema important que està posant en escac tot el país i aconseguim que totes les conselleries i tots els ministeris hi estiguin d'acord, ens enfrontem a un problema que serà irresoluble.

I, en aquest sentit, m'agradaria afegir, fora de les preguntes que heu fet, també el tema dels mitjans que se'ns donen per controlar la fauna als caçadors. Sé que agents rurals poden utilitzar aparells de visió tèrmica i nocturna. A nosaltres se'ns ha capacitat mitjançant un curs: eines..., quasi quasi tecnologia militar o de guerra, armes que no estàvem acostumats a fer servir, de munició determinada. I ara cal legalitzar els moderadors de so –els moderadors de so. Jo, personalment jo, estic fent control de fauna a les nits –el silenciador, que diuen, de les armes– i quan estàs allà i en un aguait, entren dotze o quinze porcs, el primer el mates d'un tret, però la resta marxen tots. Agents Rurals això no ho pot fer perquè van pim, pim, pim des de fora; el porc ni se n'assabenta i aniquilen.

Quan parlo amb les persones que toquen, em diuen: «És que hi ha un tinent coronel d'Espanya que s'hi oposa.» Aquí és el problema de país. Aquí és on la presidència ha de baixar i agafar aquest tinent coronel i dir-li: «Escolta'm, això ha de canviar.» A molts països europeus el silenciador és obligatori, perquè tu, quan fas una activitat de captura, de caça, el que fas és no destorbar la resta d'animals. I aquí està prohibit. I jo no entraré al detall de saber si ha d'estar prohibit o no. El que sí que us dic és que és necessari que, com a mínim, en aquestes actuacions, si volem que siguin eficaces, que siguin efectives i es capturi al màxim d'animals, això s'ha de resoldre de manera immediata i s'ha de resoldre a Madrid, perquè és competència d'Interior.

Hi han altres mesures que podríem fer per aconseguir que la població no esdevingui una plaga, i moltes el que veiem és que el que trobem habitualment són traves – traves. El fet de que hem de limitar la nostra capacitat de les armes a tres projectils amb el carregador... En canvi, Agents Rurals en poden tenir molts. Ells poden disparar des de sobre d'una *pick-up* en marxa amb lots, i nosaltres no podem, hem de baixar del cotxe. Vull dir, que estem veient que a les persones més expertes, que podem ser amb nosaltres, se'ns posen traves burocràtiques, administratives, legals. En canvi, al cos professional... I us demano que feu la reflexió de qui és més professional, si els que hem nascut amb aquest pensament i amb aquesta forma d'actuar o els que s'hi dediquen vuit hores al dia. No tenim aquesta capacitat de fer.

El president

Senyor Vélez, porta seguits set minuts. O siga, en tenia cinc...

Enric Vélez Iglesias (president de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya)

Re, acabar dient que sí que és possible capgirar la situació, però jo crec que és molt més important el fet de la prevenció que no pas la reacció quan trobem problemes d'aquesta índole.

Agrair-vos novament l'haver-nos convidat i disposar-nos a tots vosaltres a poder assessorar-vos i explicar-vos tot el que sigui de qualsevol via.

El president

Moltes gràcies, president.

Enric Vélez Iglesias (president de l'Agrupació de Societats de Caçadors i Pescadors de Catalunya)

A vosaltres.

El president

Si algun grup parlamentari o algun diputat vol fer alguna consideració... *(Pausa.)* No?

Montse Bergés i Saura

No, ara li passaré la informació correcta sobre les declaracions que ha dit que havia fet Esquerra. Li faré arribar la proposta.

El president

Moltíssimes gràcies. Agrair al senyor Vélez la seua compareixença. També a l'associació, lògicament.

I ara farem el canvi de torn, perquè ara ve una altra compareixença.

Moltíssimes gràcies per fer l'esforç d'estar aquí avui.

La sessió se suspèn a tres quarts de cinc de la tarda i vuit minuts i es reprèn a tres quarts de cinc i catorze minuts.

Fitxer 26CARPA9

El president

Senyors diputats, si volen prendre possessió dels seus seients, podríem començar pel punt tercer.

Compareixença d'una representació de l'Associació Agrària Joves Agricultors per a informar sobre les especificitats laborals del sector agrari i la simplificació administrativa

357-01060/15

Compareixença en representació de l'Associació Agrària de Joves Agricultors davant la Comissió d'Agricultura per a informar sobre les especificitats laborals del sector agrari i simplificació administrativa. Agrair avui la presència del senyor Pere Roqué, que és lo president de l'Associació Agrària de Joves Agricultors i, per tant, ja solament després del agraïment, és donar-li la paraula, com hem dit abans, per deu minuts i encara n'hi haurà un segon torn de cinc minuts.

Pere Roqué Oró (president de l'Associació Agrària de Joves Agricultors)

Gràcies, president. Diputats. Avui compareixem per donar explicacions i per demanar, a veure si entre tots ens en sortim, de fer simplificació administrativa. La campanya agrària de la recol·lecció de fruita de Lleida és una campanya d'èxit. Té un model que està valorat positivament, no tan sols a nivell de Catalunya, sinó a nivell de tot l'Estat, on més de 25.000 persones cada estiu des del mes d'abril estaran a les nostres terres fins passat el mes d'octubre.

Per poder tindre aquestes persones nosaltres contractades, hem d'elaborar més de set documents i el que volem demanar és que, d'una vegada per totes amb una sola finestreta, es puguin contractar. Hem de passar a tràmits de Seguretat Social, riscos laborals, Hisenda i, finalment, si, com passa cada estiu a les comarques de Lleida, i els productors on tenim més de dos-centes inspeccions de treball, hem d'acabar justificant tot allò que hem fet administrativament durant tot l'estiu. Perquè es facin una idea aquests 25.000 llocs de treball que nosaltres tenim des del mes d'abril fins al voltant..., mig octubre, a nivell econòmic suposen més de 250 milions d'euros entre nòmines, Seguretat Social i IRPF.

El sector de la fruita de Lleida és al voltant del sis per cent del producte interior brut de tota la província i el que fa també és poder tindre el que se'n diu aquesta proximitat de tenir la millor fruita del món, conjuntament amb els companys de les comarques de Girona.

Per cert, un prec al Parlament de Catalunya fa una estona. Sempre ens agrada mirar com està l'oli. Els demano que quan baixin en mirin l'etiquetatge. Segurament quan a nosaltres se'ns exigeix tant. Nosaltres, com a productors, també demanem que a la gent que ens representeu el poble del país, el poble de Catalunya, mireu los etiquetats i d'on procedeix aquest oli.

Dit això, és evident que la fruita de Lleida ha tingut molts condicionants. Hem patit una crisi igual que tothom a l'època del covid i on va ser un moment on a Lleida va vindre moltes persones de tot l'Estat fins al punt que hi va haver un moment que se'ns va tancar en plena campanya de fruita. D'aquests 25.000 llocs que nosaltres tenim, i penso que és una dada que és important, estem parlant que més del 92,3 per cent són persones nouvingudes, persones de tercers països o fills de persones de tercers països.

Això comporta que nosaltres també ens hem d'adaptar, com a professionals del camp i com a productors i com a empresaris, a idiomes i sobretot a cultures diferents a l'hora de poder treballar. Hem hagut de fer adaptacions d'horaris donat les temperatures que hem tingut durant aquest estiu, fins al punt que –suposo que hauran vist les imatges– hem començat a treballar a les quatre i a les cinc del matí, donat que les altes temperatures –legislativament s'ha de mirar com es legisla a partir d'ara el tema de les temperatures, però no sol al sector agrari sempre estem al focus a nosaltres, sinó a nivell de tots los sectors empresarials– a Lleida hem superat els quaranta-tres graus molts dies.

Naltres, per previsió tant a les persones que tenim treballant com a la fruita que nosaltres recollim, energèticament no és el mateix que entrem, a les centrals de fruita, fruita collida a trenta-vuit, trenta-nou graus que collida a quaranta-tres graus, energèticament gastes el doble, però sobretot de cara a les persones que tenim treballant el que sí que hem adaptat han sigut els horaris sense que se'ns hagi legislat fins a quina temperatura nosaltres podem estar autoritzats a treballar. Es parla trenta-set graus i mig, trenta-vuit, però si miren la normativa no són, no es veu concretament.

I també hem hagut treballar contra una persona que a nivell d'estat sempre ens ha ficat al focus, que és la ministra de Treball, la senyora Yolanda Díaz, on sempre ha ficat de cara que el sector de la fruita i el sector agrari ho estem fent malament, quan és fals. Si miren els números de les inspeccions de treball que hem tingut a Lleida els últims cinc anys, veuran que el 99,9 per cent de les inspeccions que s'han fet a les pageses i pagesos del territori les hem superat favorablement, tot i que tinguin que tindre set documents per cada treballador i moltes vegades aquests documents

s'hagin de multiplicar per dos. Un contracte de treball, a part de la còpia de l'empresa, n'ha de tenir una còpia el treballador, però a més a més, n'ha de tindre una còpia, en aquest cas la gestoria o l'entitat que li tramita les altes. I això fa que moltes vegades el temps se'ns apressa. Penseu que naltres és un espai curt de temps – estem parlant de quatre o cinc mesos– que fem tota la producció de fruita, que és de les més grans que hi ha a nivell de tot l'Estat i que evidentment, també nosaltres necessitem que aquesta simplificació administrativa –i és això també el que us volem demanar– sigui efectiva.

Els riscos laborals els hem de passar a les explotacions. Hem de dir si quin tipus de carros portem nosaltres a collir a la gent, tot i que siguin que vagin per terra, ens els fan homologar. Però hi ha un seguit de normatives que al darrere d'aquesta campanya de la fruita segurament la desconeix molta gent, però que fa que cada vegada més se'ns faci més feixuc poder tirar endavant aquesta campanya de fruita. I ho torno a repetir. La campanya de fruita –jo penso que és a nivell de Catalunya perquè amb els companys de Girona també en parlem, però de Lleida i de Girona– és un model d'èxit de contractació i de com es pot desenvolupar campanyes agràries amb tant volum de persones i de tantes cultures diferents i que acaba sent que nosaltres, inclús les empreses que ens compren, en aquest cas sobretot de la zona del nord d'Europa, puguin ser Alemanya, Bèlgica, Holanda, etcètera, ens demanen els certificats de conforme el tracte a les persones que treballen amb nosaltres sigui el correcte.

Per això demanar-los això: la simplificació administrativa és important de cara a un volum de persones tan gran com és el cas la campanya de fruita de Lleida, que és de més de 25.000 persones i que, evidentment, desenvolupa un producte de proximitat que afortunadament la gent el vol. Només ens falta que el paguin bé.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el torn dels grups parlamentaris. Lo grup parlamentari que va demanar la compareixença, el Grup Socialista i Units per Avançar. Per tant, entenc... *(Dani Cornellà Detrell intervé sense fer ús del micròfon.)* Ah, bé. Amb lo permís del Grup Parlamentari Socialista i de Manel Ezquerra, podríem fer primer la

intervenció, si cal, perquè ho demana, el senyor Dani Cornellà. Per tant, el grup parlamentari de la CUP tindrà la paraula per tres minuts.

Dani Cornellà Detrell

No, menys, president, gràcies. És que he de marxar i m'he quedat per respecte a la compareixença, perquè a les cinc havia de marxar, perquè tinc un altre acte. Som molt pocs, com saben, nosaltres i no arribem a tot.

Re. Donar-li les gràcies per a la compareixença. I sí que compartim amb ASAJA la necessitat d'aquesta finestreta única per a tots els temes vinculats amb la contractació, temes laborals, amb la Hisenda. Hauria de ser una realitat al més aviat possible, igual que també compartim que quan es parla de condicions laborals extremes amb el canvi climàtic, és a dir, amb aquestes calorades que hem patit aquest estiu i que patirem, doncs sempre s'apunta molt a certs sectors com a grans culpables del patiment dels treballadors. I és veritat que hi ha molts altres sectors que són exactament igual, que es treballa a l'aire lliure i sempre es criminalitza a un sector concret i això és injust, perquè aquí no s'hauria de criminalitzar a ningú, sinó precisament buscar solucions. I, en tot cas, si n'hi ha algú que no..., alguna que no compleix, doncs, en aquell en particular, sigui del sector que sigui, doncs se li han d'aplicar les mesures. Per tant, doncs, compartim aquesta preocupació per la criminalització massa sovint del sector agrari.

Això de l'oli ho miraré perquè si ho diu vostè m'ho crec. Però també és veritat que no pot ser, que si és així, però no en soc conscient, perquè tampoc no l'utilitzo.

I re, nosaltres

Fitxer 26CARPA10

ens agradaria que ens expliqués... Bé, ho miraré a casa quan pugui, perquè ara mateix no, però que ens expliqui una mica quines mesures pensa que vostès s'han de prendre, per exemple, a nivell laboral, perquè és evident que diuen que aquest estiu serà dels més freds que venen els propers anys. Per tant, les condicions climàtiques seran difícils per al sector. Doncs quines mesures es poden anar

prenent? Quins canvis es poden fer? Potser en els horaris laborals, que segur que vostès ja hi pensen i donant voltes i ja hi estan treballant.

I de cara a la feina que ha de fer el govern, doncs, suposo que el que demana, al final, és que s'acceleri la mateixa taula que ja existeix de simplificació administrativa que es fa, doncs es fa feina i es va avançant, però suposo que el que valoren és que es fa tot massa..., bé, que tot avança massa lent, no? Al final, la voluntat hi és, però tot avança molt a poc a poc i, al final, vostès són els perjudicats.

Bé, moltes gràcies president, i moltes gràcies per la compareixença. I els deixo.

El president

Moltes gràcies, diputat Cornellà. Ara sí que seria el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. El senyor Manel Ezquerria tindria la paraula.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Gràcies d'entrada per a acceptar la invitació i per les explicacions que ens ha donat en aquesta compareixença. Ha començat amb el tema de la simplificació administrativa. Molt interessant perquè si ja ens hem d'enfocar o prioritzar quines són les preocupacions del sector agrari, el primer que et diuen és: És prou justos, potser el primer seria. Però a continuació l'excessiva burocràcia i la falta de relleu. Serien potser aquestes tres les prioritats que hi ha.

Respecte a la simplificació administrativa, aquest passat dilluns, el dilluns de la setmana passada vam estar reunits amb representants de tots els grups parlamentaris amb la secretària general i també representants de la taula agrària i ens van explicar que han ficat el focus per a intentar fer els avenços més ràpids de tot el que s'està treballant, que no només en el nostre sector, en el sector primari, sinó que s'ha marcat com a prioritat des del govern i s'ha entomat des de Presidència de manera transversal intentar reduir o flexibilitzar al màxim tots els tràmits que tenim, que són excessius i que tothom aquí coincidim que el castell de burocràcia que s'ha construït al llarg dels anys, hem de mirar de reduir-lo o desmuntar-lo en la manera que sigui possible. No és fàcil perquè estem parlant de que hem de ser garantistes, però la veritat és que el focus està ficat i, ja dic, s'ha entomat des de Presidència que de manera transversal s'apliqui a tots els departaments.

Després el tema que he comentat de les inspeccions és veritat. El sector fructícol a sempre es queixa que és un dels sectors més inspeccionats en tots els àmbits laborals que puguin existir i la manera que es fan, a més a més, doncs porta un malestar a tot el sector fructícol a, especialment. Si ens podria ampliar una mica més com es podria resoldre.

Tenim poc temps i jo voldria dos cosetes. El tema de l'oli no m'ha quedat clar. Jo crec que el que volia dir és fer una crida als consumidors, exactament que a l'hora de triar la compra d'oli sigui... No? No anava per aquí? Anava pel que jo una vegada vaig vendre aquí i vaig dir que no hi havia oli al Parlament? Jo crec que ara sí. El que passa és que la marca és catalana, potser i l'origen és veritat que podria ser que hi fiqui UE/no UE. Seria una cosa traslladar. Serà això, no? Jo pensava que volia fer una crida i reclamar al consumidor en general que apreciï i que miri l'etiqueta per a... El consumidor en general de tota la ciutadania, eh? Però si encara continuem així, sí que és veritat que tenim un problema. Ho hem de mirar d'arreglar.

I després una pregunta. Fa anys que es fan esforços en l'organització de la campanya agrària a Lleida, (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) la campanya agrària relacionada amb la horticultura –acabo, president. Què penseu que podríem fer encara des de l'administració per millorar? I si hi ha alguna singularitat que està molt..., que està preocupant en aquests moments el sector a les terres de Lleida.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. La senyora Jeannine Abella té la paraula.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Gràcies al president d'ASAJA, el senyor Pere Roqué, sempre és un plaer escoltar-lo. I les dades parlen per si soles: 25.000 persones, 250 milions d'euros que es mouen, set tràmits feixucs que ha de fer la persona que s'hauria de dedicar a una altra cosa. I en aquest sentit, doncs, és obvi, no podem fer

una altra cosa que recolzar aquesta necessitat ja urgent de poder disposar d'una finestreta única.

I com deia el portaveu que m'ha precedit, la setmana passada vam fer la taula de seguiment de la simplificació administrativa, on hi vam assistir, entre d'altres, tots els grups parlamentaris. La conclusió que en vam treure des de Junts per Catalunya és que massa sovint aquest govern confon digitalització amb simplificació, perquè no és el mateix, i el que vam poder constatar després de diverses reunions és que portem dos anys a ralenti, inclús reconegut pel propi Govern. Però sí que és veritat i sempre donarem el benefici del dubte i la confiança de que així sigui pel bé de tots que aquests dos últims anys, doncs, ja tenen detectats els problemes, que era complex i que ara ficarem l'accelerador. I tot això de la simplificació anirà molt més ràpid. Així que, en aquest sentit, com no pot ser d'una altra manera, ens tindran al seu costat a l'espera que això sigui una realitat.

Des de Junts, en l'àmbit de la campanya de la fruita, tenim entrada una proposta que encara no ha vist la llum ni el debat a nivell del Ple del Parlament, de la modificació de la llei d'urbanisme perquè sigui més fàcil que les persones que tenen edificacions en terreny agrícola puguin habilitar-les i convertir-les en allotjaments de temporers per ficar-ho tot més fàcil.

I després un tema molt ràpid que és més competència de Madrid, però sí que és un compromís que està assumit i aprovat. La burocràcia i la supervisió a vegades ens dona la sensació que és només per l'empresari agrari i no per tothom. I m'explico. Hi ha una proposta aprovada a instàncies de Junts per Catalunya al Congrés i pendent de que s'apliqui, perquè al final és una proposició no de llei, contra el frau dels permisos de paternitat. Què es troben ara els nostres empresaris de la fruita? Doncs que es concedeixen permisos de paternitat sense documents oficials que acreditin el naixement del fill. Tot sovint s'al·lega poligàmia, per tant, és un tema recurrent, per no dir un cop l'any que passa. Hem de tenir clar que el permís és per cura dels fills i en moltes ocasions les persones que demanen aquest permís ni tan sols viatgen al país d'origen on hi ha el fill i, en alguns casos, ni tan sols existeix aquest fill.

Què vam demanar nosaltres a la proposició no de llei que vam aprovar? Garanties i que els permisos serveixin doncs per això, per tenir cura dels fills i del contrari, que no es concedeixin i que hi hagi una supervisió més rigorosa.

Gràcies, president.

El president

Grup Parlamentari d'Esquerra.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Salutacions també, senyor Pere Roqué. Dono fe del model d'èxit de la campanya agrària de Lleida. Crec que val la pena posar en valor l'esforç que han fet les organitzacions agràries, els municipis, les comarques, els consells comarcals, els ajuntaments i el Govern de la Generalitat en diferents departaments, i també posar en valor la figura dels dinamitzadors de les campanyes agràries, que crec que amb millores també que es poden fer i que crec que s'han anat arreglant que comencin, realment es puguin contractar quan comenci la campanya i estiguin funcionant. Per tant, crec que són exemple i val la pena que les coses que no funcionen puguem posar les mesures per arreglar-les.

Quan vostè comenta això dels set documents per treballador i també en la línia del que han dit els portaveus que m'han precedit, tenint en compte que la setmana passada vam fer aquesta reunió de seguiment de la simplificació administrativa, que la fem cada sis o vuit mesos, és veritat, anem molt lents. Anem molt lents i és cert que hi ha coses que són molt difícils de canviar perquè estem amb unes normatives, tant les catalanes com les estatals com les d'Europa, que marquen criteris moltes vegades necessaris, que després són els que ens garanteixen aquesta qualitat i aquesta diferència. De vegades altres tràmits que serien totalment que no caldria, però bé.

Però jo vull destacar, i amb l'exemple que ha posat vostè sobre aquests documents, set documents per treballador que en aquest cas nosaltres considerem que no és un tema de problema de modificar lleis, sinó de voluntat política, de traspasar dades d'interoperabilitat entre la Seguretat Social de la persona que està contractada, el paper que fa Drets socials o serveis socials de l'Ajuntament de Lleida, el que fa el

SOC de Catalunya. Vull dir, això és interoperabilitat simplement i que tothom tingui el mateix formulari. Per tant, en aquest aspecte, sí, nosaltres continuarem batallant perquè això sigui una realitat.

Pel que fa a les inspeccions, també un tema que preocupa molt per l'acumulació d'inspeccions que hi ha i que, com vostè ha dit, la majoria, en la gran majoria de vegades estan tot en ordre. Sí que se'ns va dir des del Govern que intentarien coordinar-se millor i que no es facin totes al mateix temps i de tots los departaments al mateix temps inspeccionant, la Inspecció de Treball de l'Estat espanyol i les inspeccions de la Generalitat. Per tant, també ho vetllarem.

També li asseguro que, si em dona temps abans d'acabar i està obert el bar, aniré a veure exactament l'ampolla de vi..., ai, de vi, d'oli. El vi no l'he vist, però potser també l'haurem de comprovar si és d'aquí.

I pel que fa al canvi climàtic, aquí sí que també li demanem que ens facin arribar totes les propostes que considerin que podem impulsar, tant des del Parlament com amb els companys i companyes del Congreso, amb l'adaptació i que estigui clar, vull dir, que el sector tingui clar què pot fer i què no pot fer i adaptar-nos de la millor manera possible amb aquestes condicions, i que evidentment, el benestar de les persones que hi treballen és el més important.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Bergés. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Montserrat Berenguer té la paraula.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, president, i al compareixent, senyor Pere Roqué. Des del Departament d'Agricultura se'ns informa, i a tots els grups polítics i diputats, d'aquest procés que s'està duent a terme de simplificació administrativa molt exhaustiu, de forma acurada, amb molta injecció pressupostària, contractació de personal, automatismes i en aquest sentit voldríem adreçar-li la pregunta si heu percebut des del sector alguna millora significativa en aquest sentit en tot aquest procés.

Després, quant a les inspeccions, si considereu que sí que es dona una acumulació o un abús o un excés d'inspeccions, i si des d'ASAJA heu pogut adreçar al Departament algun document, alguna proposta d'alguns tràmits, per exemple, de simplificació administrativa que encara es continuen fent, que son innecessaris, repetitius i que podrien eliminar-se. Si existeix això a nivell documental i escrit.

Després també un tema més concret, senyor Roqué, però que ens consta que prop de tres-cents joves agricultors podrien haver quedat fora de l'ajut als fertilitzants. I atès que aquest ajut es calcula a partir de la DUN del 2025 i exclou automàticament els professionals que s'haurien incorporat al camp durant el 26. Vosaltres vau demanar una rectificació immediata. Saber si això, com està aquest tràmit, si ja s'ha solucionat, si des del Departament d'Agricultura se us ha donat una resposta favorable.

I el mateix pel que fa al sector ecològic, en algunes zones de la meitat nord de Catalunya, que s'ha perdut més del cinquanta per cent en pastures de muntanya i farratges, Europa sí que està permetent autoritzar l'alimentació convencional en casos excepcionals i es demanava aquesta opció sense perdre el segell ecològic. Si podeu explicar-nos aquesta proposta i per què Catalunya s'està quedant al marge del que s'està implementant a altres països d'Europa.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. És el torn del grup parlamentari de VOX. El senyor Vilafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Sí. Gràcies, president. Gràcies, senyor Pere Roqué, per la seva compareixença i explicació. Bé, estem totalment d'acord que actualment en la pagesia el sector primari està patint un autèntic viacrucis legal i administratiu amb una hiperregulació inadmissible. És cert que la finestreta única, de la qual tant es parla i hem tingut exposicions en comissions, és una de les solucions que encara queda molt pendent de resoldre.

Ha parlat vostè l'etiquetatge, que és fonamental. Nosaltres també hem dit en més d'una intervenció que requereix més claredat i a davant d'un etiquetatge deficient, que impedeix a vegades saber l'origen dels productes que adquirim als supermercats o als establiments.

La immigració és cert també que ha produït una entrada massiva de treballadors al sector primari i que cal adaptar-los, amb la dificultat afegida de tenir cultures i llengües diferents, i que això suposa també un cost afegit a la pagesia.

Coincideixo també amb el que ha dit la meva companya de Junts sobre els permisos de paternitat, perquè precisament ja parlant amb alguns empresaris agrícoles del sector de la fruita, un del Soses i un altre d'Alcarràs, m'han exposat aquest problema que demanaven permisos de paternitat i marxaven de forma sobtada, amb la qual cosa es creava malestar en aquest sector.

Respecte a la hiperregulació, doncs la burocràcia asfixiant i la hiperregulació el que fan és boicotejar la viabilitat del sector. És evident que la desaparició de milers d'explotacions agrícoles en pocs anys. Les que sobreviuen són cada cop més grans i estan més concentrades. Voldria saber si això també afecta la producció de la fruita i especialment a la província de Lleida, a la qual he fet referència.

Pel que fa referència a la PAC també, que no s'ha fet referència, però jo imagino que també es veu implícita en aquest problema per tal de poder accedir

Fitxer 26CARPA11

els ajuts de la PAC cada cop són més requisits, més obligacions i requisits mediambientals, climàtics, administratius i tot plegat, estem davant una maquinària burocràtica asfixiant, que consumeix temps, diners i rendibilitat amb els pagesos i ramaders que no podran..., que perden un munt de temps omplint els seus formularis. I estem d'acord, per tant, que la simplificació administrativa i la creació d'una finestra única és totalment necessària.

Voldríem saber com afecta l'actual política de la PAC a la producció de la fruita i també com gestionem la hiperregulació que arriba..., com gestiona el sindicat la

hiperregulació que arriba, per exemple, la fertilització i residus agrícoles, assessoraments tècnics obligatoris, pla d'abonaments i si teniu en marxa, com també ja li han preguntat, algun pla de simplificació administrativa concret sobre aquest sector.

Després també saber quin percentatge d'agricultors i ramaders, si també ho podeu saber de forma aproximada o estimativa, accedeixen a sol·licitar ajut a les gestories, incrementant així, per manca de mitjans informàtics i/o bretxa digital, incrementant així el seu cost a l'hora de fer la producció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el segon torn per respondre o fer tot tipus d'aclariment o fer algun tipus de reflexió. Té cinc minuts, senyor Roqué.

Pere Roqué Oró (president de l'Associació Agrària de Joves Agricultors)

Molt bé. Moltes gràcies i gràcies per les apreciacions. Amb el tema de la simplificació administrativa, perquè és una cosa que tots els grups parlamentaris n'heu fet referència i, per tant, naltres sempre hem dit que al final estem parlant de que l'administració de l'Estat és qui gestiona la majoria dels temes laborals dels treballadors, però sí que estaria bé que tant l'alta a la Seguretat Social com el contracte de treball, com ara que se'ns vol ficar, que se'ns està ficant, ens dona l'opció de paper, però ara se'ns vol ficar digitalment, per tant, tindrem un increment de cost amb el full del control horari, tot això estigués en una sola administració.

Estaríem parlant de Seguretat Social, Hisenda i en aquest cas Treball, en aquest cas l'INEM o el SOC a Catalunya. Si amb un sola finestra poguéssim tramitar Seguretat social, Treball i, en aquest cas, el tema del control horari, ens evitaríem el tindre, com a mínim, el cinquanta per cent de la documentació que estem tenint ara, perquè ara estem fent altes, després contractes, després baixes, el control horari i, a més a més, el control del contracte del treball. Per tant, estem multiplicant per tres la feina que ens fa. O sigui, de les quatre coses que us he dit, amb una sola finestra es podria gestionar.

I amb el tema del famós control horari digital, que això és una obsessió del Ministeri de Treball, resulta que tenim moltes zones al país que s'està collint fruita i no tenim internet. Per tant, molts treballadors no poden justificar que estan treballant amb nosaltres. Ho hem de continuar fent amb paper. Per tant, demanaríem que abans de que se'ns obligui a fer el digital, que s'ampliï la xarxa de cobertura d'internet. Hi ha zones municipis com Alcarràs, Seròs, Soses, Horta de Lleida, Golmés, Castelnou de Seana, que són els que no hi ha cobertura d'Internet i se'ns vol fer signar digitalment. Això no quadra. Per tant, us demanem, si us plau, que si aquest tràmit ens el podeu evitar, que se'ns obligui, la campanya del 27, a fer-ho digitalment, us ho agrairem eternament.

Hi ha un tema que és cert, que és el tema de les baixes per paternitat. Nosaltres, com a organització agrària, ho hem denunciat –i no ens n'amaguem– a tots els partits polítics que abans de les eleccions ens heu vingut a visitar i que ens visitareu properament. Trobem que la manera que s'està gestionant les baixes per paternitat –i parlo de les campanyes agràries, però és un problema que tenim a tots los sectors empresarials– s'està fent malament. I s'està donant l'opció a que hi hagi frau, perquè els documents que nosaltres enviem, que se'ns havia per via WhatsApp, a l'Institut Nacional de Previsió, l'INSS, per a que es faci aquesta baixa paternitat, nosaltres no entenem que es puguin justificar que siguin veritats. I, per tant, ho hem demanat a tots los que ens heu visitat durant aquest temps, que això s'ha de buscar una solució.

Naltres hem proposat que la justificació d'aquest naixement d'un país tercer ha de ser a través de l'ambaixada de l'Estat. El pare ja està aquí. La mare està allà. Té aquest nen allà. Al final, el permís de paternitat està fet perquè els hòmens ajudem, en aquest cas, les dones que tenen fills a poder cuidar-los. Doncs el que exigim és que, com a mínim, l'ambaixada de l'Estat justifiqui que aquesta persona ha nascut. Perquè amb els documents que naltres estem tramitant, aquí ningú sap si és veritat o no, però ells estan cobrant.

I la segona part, nosaltres no entenem que aquesta persona es pugui continuar quedant rasant-se la panxa aquí i cobrant aquesta baixa, quan la finalitat d'aquest ajut és que el pare acompanyi a la dona a l'hora de naixement. Naltres hem sigut molt..., som molt transparents en aquest tema. Ho hem denunciat moltes vegades i

us ho hem dit a tots els grups parlamentaris i ho hem dit igual a Catalunya que ho hem dit a l'Estat. És un tema que a la societat no l'entendem. Una persona està cobrant una baixa per cuidar un nen o una nena i, per tant, lo mínim que ha de fer és estar al costat, en aquest cas, de la seva família.

I no anem més enllà perquè després ens entren altres paràmetres. Aquests països dels que estem parlant està oberta la poligàmia i aquí no la tenim oberta i podem encadenar baixes per paternitat, que moltes vegades no sabem si són reals o no reals. I naltres, com ASAJA, hem fet aquesta proposta a nivell d'Estat: que les ambaixades, en aquest cas de l'Estat, justifiquin que realment hi ha aquests naixements. I dos, l'obligatorietat que en aquest cas el pare hagi d'anar a cuidar el nen. No estem parlant que són 100 euros d'ajuda. Estem parlant que equival sobre el salari que es cobra a aquella persona que en aquell moment agafa la baixa.

I hi ha també un detall. Nosaltres no sabem quan acabem de collir, per tema de les condicions meteorològiques, però sí que hem de fer el tràmit de quinze dies abans, notificar que s'acaba la feina i, en canvi, d'avui per demà se'ns presenta aquest document sense saber si és veritat i hem de tramitar aquesta baixa. I això està portant problemes de veritat. I no us enganyo. A més, us ho hem dit a tots els partits polítics quan ens heu visitat.

Jo us agraeixo a tots que *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* puguem aconseguir de cara –ja acabo, president– de cara a la campanya del 27, com a mínim, que dels set documents que ens falten, els puguem reduir a tres; el tema del signar digitalment abans que puguem tindre cobertura real d'Internet a totes les zones agràries del país.

I després ha marxat el company de la CUP, entenc que, i ho valoro, que fiqui al damunt de la taula que els pagesos ho fem bé. És que els pagesos ho fem bé. El que passa és que som un sector que, pel motiu que sigui i no entraré a valorar coses polítiques, estem molt controlats i tots ho sabeu. Tindre més de dos-centes inspeccions de treball amb cossos i forces de seguretat que entren armats perquè ells van armats dins les nostres explotacions, quan moltes vegades encara tenim les nostres famílies que ens ajuden, perquè tots sabeu que les explotacions agràries la

majoria són familiars, doncs, home, crea bastant singularitat –deixeu-m'ho dir així– de tindre persones que vagin armades pels nostres trossos.

El senyor de VOX havia preguntat si el model anirà cap a les grans explotacions o no. Jo no tinc la vareta màgica, però el que sí que està clar és una cosa: si nosaltres cobrem trenta cèntims per un quilo de fruita, està clar que desapareixerem. Per tant, la llei de la cadena alimentària, que naltres com a organització, la vam votar a favor i vam aportar coses, i amb un exemple que ha posat aquest any el Departament d'Agricultura, que això és una bona feina, que és saber el preu de cost que val un quilo de fruita, en aquest cas de fruita d'os i és 0,59.6. Vol dir que la gent que ha fet fruita d'os per menys de 0,59.6, amb l'increment de costos que hem tingut d'hidrocarburs, l'increment de costos d'adobs i l'increment de costos de fitosanitaris i de salaris –per tant, vol dir salaris, més impostos, Seguretat social i IRPF– si no superem aquests 0,59, per tant, vol dir que estem venent a pèrdues. Llavors és quan el sector de l'empresa familiar agrària, que és la gran majoria del país, la podem tindre fora.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Algun grup parlamentari vol fer algun tipus de comentari, algun tipus..., no? Doncs solament mos queda ja acomiadar el senyor Roqué.

Pere Roqué Oró (president de l'Associació Agrària de Joves Agricultors)

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. Sap perfectament que la comissió sempre està oberta. De fet, és un vell coneixedor d'esta comissió. Per tant, moltíssimes gràcies per tornar a venir.

Pere Roqué Oró (president de l'Associació Agrària de Joves Agricultors)

L'avantatge que tenim que quasi tots són de Lleida.

El president

Quasi tots, n'hi ha algun que no, eh? Fem... No ens aixequem. Fem ràpid el senyor Roqué. D'acord?

(Pausa.)

Sí, sí. Senyor Ezquerria, si es vol assentar. Senyora secretària, si vol... Sí.

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre la percepció d'ajuts de la política agrària comuna per part d'empreses vinculades a la família reial dels Emirats Àrabs Units

354-00367/15

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre les mesures per a prevenir riscos laborals derivats de la calor extrema durant les campanyes agràries

354-00391/15

Sol·licitud de compareixença del director general de Boscos i Gestió del Medi davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre el pla per a reduir el risc de grans incendis i megaincendis

356-01660/15

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Llop de Mar davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre l'activitat de l'entitat i manifesti la seva opinió sobre la regulació de la captura de garotes

356-01703/15

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè informi sobre la situació de la pesca

356-01751/15

Senyores i senyors diputats, si es volen... Bé, del punt 4 al punt 8 són sol·licituds de compareixença. Demanaria dos coses. Si es poden, primer, si es pot eximir de la lectura dels punts, i segona cosa que es poguessin votar tots per assentiment, conjuntament. Estem d'acord? Per tant, queden aprovats el punt 4 al punt 8, los dos inclosos per assentiment, d'acord?, i per unanimitat.

Ara començam les compareixences... *(Remor de veus.)* Ai, no. Començam les propostes de resolució. Perdoneu, perdoneu.

Proposta de resolució sobre la gestió forestal i la prevenció d'incendis

250-00822/15

Hem quedat que faríem lo punt 10. Vindria ara a continuació, que és la proposta de resolució sobre la gestió forestal i prevenció d'incendis, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per tant, tindria la paraula la senyora Judit Alcalá.

Judit Alcalá González

Gràcies, president.

El president

Tres minuts.

Judit Alcalá González

Sí. Avui portem aquesta proposta de resolució perquè parlar de gestió forestal al Pirineu és parlar de seguretat, és parlar de territori, d'activitat econòmica i també de futur. Parlem d'un territori on més del vuitanta per cent de la superfície està formada per espais naturals i forestals i, per tant, gestionar els nostres boscos no és una

opció, sinó que és una necessitat. I hem de partir d'una realitat, durant massa anys no s'ha fet tota la gestió forestal que necessitaven els nostres boscos. S'ha anat acumulant massa forestal, han canviat les condicions climàtiques i tenim un territori cada vegada més vulnerable davant dels grans incendis.

Aquesta situació no es pot revertir d'un dia per un altre, però sí que podem fer un canvi de tendència i això és el que està fent aquest govern. Recuperar planificació, posar-hi recursos i tornar a situar la gestió forestal, entre d'altres prioritats. En prevenció d'incendis, bé, cal recordar que aquesta proposta de resolució portem un any i, per tant, les propostes que nosaltres portàvem, el Govern ja les està treballant.

En prevenció d'incendis, els eixos estratègics ja estan en marxa i existeix també una planificació prioritzada amb Bombers per desenvolupar els perímetres de protecció prioritària entre el 2027 i 2029.

En gestió forestal també dir que s'estan fent passos importants. S'està licitant el planejament de boscos públics de la Generalitat, amb un impacte especialment important al Pirineu, i s'ha reforçat també el Centre de Propietat Forestal, amb vint-i-tres persones. S'ha reforçat l'Oficina de projectes i també es consoliden dues colles forestals catalanes. Per tant, hi ha més eines i més personal i més capacitat per actuar sobre el terreny.

I també volem que aquesta gestió generi oportunitats. I tenim també la convocatòria de Paisatges resilients a punt de resoldre amb cinc projectes en xarxes de calor de biomassa del Pirineu i Aran i l'impuls del *hub* forestal per a la bioconstrucció amb fusta. Per tant, no direm que està tot fet, però sí que –perquè no ho està– però perquè tenim encara actuacions pendents, com la campanya de potenciar l'economia circular de la massa forestal i donar a conèixer tota la cadena de valors. Per això, avui aquesta proposta té encara sentit per consolidar el que ja està en marxa i per empènyer també allò que encara queda per fer. I demanem el vot favorable a aquesta proposta de resolució, perquè gestionar el bosc és prevenir incendis. És també generar activitat econòmica, fixar població i també donar futur al Pirineu.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Alcalà. Ara seria el torn del grup que han presentat esmenes, o sigui, lo grup d'Esquerra Republicana. Per tant, el senyor Vidal, vicepresident senyor Vidal, tindria la paraula per tres minuts.

Josep Vidal Bringué

Gràcies, president. La proposta que avui debatem parteix d'un diagnòstic que compartim plenament. L'alt Pirineu és un territori singular, amb una gran superfície forestal, una baixa densitat de població i unes necessitats específiques que exigeixen polítiques adaptades a la realitat de l'alta muntanya. Parlem d'un territori on més del vuitanta per cent de la superfície és espai natural i forestal.

Això converteix la gestió del bosc en una qüestió estratègica, no només des del punt de vista ambiental, sinó també en termes de prevenció d'incendis, seguretat, activitat econòmica i equilibri territorial. La proposta presentada incorpora elements positius, com la necessitat d'impulsar els plans de gestió forestal, aprofitar la biomassa, reforçar la col·laboració entre el sector públic i privat o donar suport al Consell General d'Aran en l'exercici de les seves competències.

Ara bé, des d'Esquerra hem considerat necessari complementar aquesta proposta amb diverses esmenes, que en reforcen l'abast i adapten encara més la realitat del Pirineu. Agraïm que les hagueu acceptat i també nosaltres acceptem la transacció de l'esmena 3.

En primer lloc, hem plantejat incrementar els recursos destinats a la gestió forestal i a la prevenció. Sense pressupost suficient, sense planificació estable i sense eines adequades, és molt difícil passar dels objectius a les actuacions concretes sobre el territori. El bosc també pot generar activitat econòmica i ocupació.

En segon lloc, defensem una governança més participativa i descentralitzada. Els ajuntaments, els consells comarcals, les EMDs i els propietaris forestals, el sector ramader i el Consell General d'Aran han de ser part activa de les decisions, perquè són els que millor coneixen les necessitats de cada vall i de cada municipi.

També hem volgut posar sobre la taula una realitat sovint oblidada: gestionar els boscos de l'alta muntanya és més complex i és més costós. Per això, proposem que els recursos i els ajuts s'adaptin a la realitat del Pirineu i a les seves necessitats.

Un altre element central de les nostres esmenes és el reconeixement de la ramaderia extensiva com una eina essencial de prevenció. Els ramats ajuden a mantenir els espais oberts, a evitar que s'acumuli massa vegetació i a conservar el paisatge agroforestal, que durant molts anys ha format part del nostre territori. Finalment, apostem per recuperar terres agrícoles i espais que avui estan abandonats, perquè tenir el territori més obert i menys carregat del bosc també ens ajuda a prevenir els grans incendis.

En definitiva, cal anar un pas més enllà: més recursos, més planificació, més protagonisme del territori i una política forestal estable que entengui que la millor manera de combatre els incendis és gestionar el bosc durant tot l'any. Apostar pel bosc és apostar pel nostre futur. Ho tenim a les nostres mans: o bé convertim els nostres boscos en un exemple de gestió sostenible o els deixem que es transformin en un espai abandonat que només recordem quan hi hagi un incendi o un aiguat.

Per això demanem al Govern que faci un pas endavant i que la gestió forestal del Pirineu sigui una prioritat real, amb un pla de recursos estables i de caràcter plurianual.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara el torn del Grup Parlamentari Popular. Lo senyor Veray té la paraula.

Jaume Veray Cama

Moltes gràcies, president. Bé, miri, nosaltres pensem i hem dit sempre i defensat sempre que la gestió forestal i la política de prevenció d'incendis ha de ser per tot el territori català, i no només per una part, com es proposa aquí. No diem també que no s'hagi fet... Sí, segueixo? (*Remor de veus.*) Li passem. (*Remor de veus.*) Segueixo, segueixo. No diem que no s'hagin fet coses. S'han fet coses, però diu: Està quasi tot fet. No, falta molta cosa. El Govern s'ha de posar les piles i això ho

hem vist amb els incendis d'aquest estiu, malauradament, no com ha reaccionat, sinó per què ha passat. Per tant, tenim molta feina.

Nosaltres també pensem que és una mica una contradicció, no? Miri, que el Govern actui, que el Govern prengui decisions i que el grup del PSC no vingui aquí a fer propostes, que els faci al Govern. És que el grup del PSC i el Govern hauria de ser el mateix. Escolti, que el Govern prengui decisions i les executi, i més ara que tenen pressupost.

Tot i així, tot i així, no els hi votarem en contra perquè pensem que l'alt Pirineu ho necessita, però també ho necessita les Gavarres i els Ports i, per tant, penso que hauríem d'haver tingut una visió una mica més àmplia, una mica més de tot Catalunya per poder fer una proposta com la que han fet. És evident que podem no estar d'acord en molts temes d'ecologia forestal, però sí hem de fer un esforç, tots, per posar-nos d'acord en política de prevenció i en política per parar incendis perquè, escolti, això aquest estiu ha sigut molt trist.

Jo puc explicar avui i ho deia avui que jo encara no m'he atrevit a passar per la carretera de la Ganga, que va de Calonge a la Bisbal, perquè no m'he atrevit i no m'he atrevit a passar-hi. I, per tant, veure aquestes conseqüències, em fa pensar que hem de ser tots prou hàbils i tenir prou mà esquerra com per assentar-nos, posar-nos d'acord i fer propostes que tots podem estar-hi d'acord i tirar endavant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Veray. I ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. La senyora Irene Negre té la paraula.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Ja avancem que votarem favorablement a aquesta proposta de resolució perquè compartim el fons de la mateixa. De fet, moltes de les qüestions que vostès plantegen aquí formen part del que Junts fa molt temps que reclamem: gestió forestal activa, prevenció, aprofitament de la fusta, biomassa i actuacions que permetin confinar grans incendis.

President, no m'ha ficat el temps i en cinquanta segons no callaré. Gràcies.

Però us he de confessar que quan he vist arribar aquesta proposta a la comissió, presentada l'octubre del 2025, pensàvem que avui vostès la retirarien per una raó molt senzilla. Vostès són el grup que donen suport al govern i han tingut gairebé un any per fer allò que vostès demanen avui que instem el Parlament al Govern a fer. Perquè una cosa és presentar propostes de resolució i l'altra molt diferent executar-les. I en política forestal el que ens fa falta no són diagnòstics ni papers. De fet, ja els tenim fets. Hem fet inclús mocions al Ple del Parlament impulsades per Junts per Catalunya. El què els fa falta és passar a l'acció d'una vegada per totes.

És especialment paradoxal que demanin delimitar també els perímetres de protecció prioritària i redactar projectes d'infraestructures estratègiques quan el mateix Govern ja va anunciar el juliol del 2025 que Agricultura i Interior planificarien la gestió forestal d'aquests perímetres. Si més d'un any després, el seu grup encara necessita portar aquesta resolució al Parlament per reclamar-ho, alguna cosa no ha avançat al ritme que tocava.

Des de Junts fa temps que defensem que els incendis no s'apaguen només a l'estiu, s'apaguen durant tot l'any, gestionant el bosc, mobilitzant la fusta, facilitant la feina als propietaris, reforçant el sector forestal, millorant les pistes i les infraestructures, mecanitzar els treballs i generant activitat econòmica al territori. I aquí hi ha una qüestió fonamental. No podem continuar parlant de boscos únicament com un problema que hem de mantenir. El bosc també és un recurs: fusta, biomassa, ramaderia extensiva, bioeconomia. Han de permetre gestionar el territori perquè sigui viable econòmicament.

De fet, el pla general de política forestal vigent situa entre els seus objectius la gestió activa i el suport a la propietat i la indústria forestal i a la tecnificació del sector. Compartim també que cal actuar sobre el bosc públic, com també al bosc privat, però si volem que el propietari privat gestioni, li hem de donar les eines: menys traves administratives, ajuts estables i plurianuals, mecanització professionals i una cadena de valor capaç de donar sortida a aquesta fusta.

Per tant, tindran el nostre vot favorable, però també els demanem coherència. Governar no és instar-se a un mateix a fer coses, sinó fer-les. Governar és fer-les. Aquesta proposta és de l'octubre del 2025. Som a setembre del 2026, gairebé un

any després, el seu grup, el grup que dona suport, el seu grup encara ha de venir al Parlament a demanar-los que el Govern faci la feina, quan la conclusió és bastant evident: poca feina han fet vostès.

Nosaltres votarem que sí, perquè la gestió forestal no pot esperar més. Però ara el que necessitem no són resolucions. Necessitem execució, recursos i actuacions sobre el terreny.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del grup parlamentari de VOX. Lo senyor Villafranca té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Bé, un cop més també coincidim que aquesta proposta és incompleta, perquè no es pot fer una proposició de gestió forestal i prevenció d'una part del territori a Catalunya. Els boscos, el foc en els boscos no entén de fronteres i no entén de comarques i per això considerem que és insuficient.

Tot i així, també volem destacar que és bastant incoherent i és hipòcrita per part del partit socialista presentar una proposició reforçant la prevenció en matèria d'incendis, doncs, ha estat el mateix partit el responsable en la deficient i negligent gestió en matèria principalment de la prevenció d'incendis. Com s'ha dit, els boscos, els incendis no s'apaguen a l'estiu, sinó que s'apaguen a l'hivern o a la primavera, fent una política de neteja i prevenció.

Hem d'afegir, a més, que això ha portat les greus conseqüències, en el sentit de que aquesta deficient gestió que ha ocasionat és incendis que tots són coneguts, greus incendis a les diferents comarques de Catalunya. Tot i així, les polítiques de prevenció i som conscients de que són necessàries i la importància del Pirineu com a zona estratègica forestal és característica i es denota per la seva volum de massa forestal, pel qual votarem aquesta advertència i fent aquesta opinió que s'ha exposat pel partit, de la nostra formació política VOX, votarem a favor de la proposta.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Si es vol posicionar, té un minut per posicionar-se sobre les esmenes.

Judit Alcalá González

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair, doncs, a Esquerra Republicana les esmenes presentades i la voluntat d'arribar a acords. Creiem que són aportacions que complementen la proposta i que ens permeten continuar avançant en la millora de la gestió forestal.

I voldria remarcar una qüestió: no partim de zero. Portem dos anys que s'han fet..., no s'ha fet tota la gestió que necessitaven els boscos, però avui el Govern està recuperant planificació, recursos i capacitat d'actuació davant..., durant aquests anys no s'ha estat fent.

Acceptem l'esmena 1 i també acceptem l'esmena 2. La 3, hem acordat una transacció que la tenen tots vostès i també acceptem la 4 i 5 perquè compartim el paper de la ramaderia extensiva i la recuperació del mosaic agroforestal en la gestió del territori i la prevenció d'incendis. I ara toca avançar, doncs, treballar perquè la gestió arribi a cada racó del territori.

I acabo només dient a la intervenció del diputat del PP. Dir-li que el Govern està treballant des del primer dia amb gestió forestal, cercant recursos econòmics i també recursos personals, i ha fet també els convenis amb les diputacions de Tarragona, Girona, Barcelona i Lleida.

I a la diputada de Junts, dir-li que és veritat que portem dos anys fent gestió des de Govern, però vostès porten molts anys a Govern i la gestió estava tota per fer i així ens hem trobat els boscos.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Bé, ja hem acabat tots els grups parlamentaris. Haurien de votar. Entenc que lo que s'hauria de votar és la proposta més les esmenes presentades per Esquerra Republicana en una transacció que és del punt 3, que afecta al punt 3. S'han acceptat totes les esmenes, més la transacció del punt 3. Per tant, ho tenim clar tot el que votem? Sí? Per tant, podem fer conjuntament

perquè entenc que tothom ha anunciat lo vot favorable i, per tant, donant per... No? Doncs vinga, (*remor de veus*) votam conjuntament. Per tant, los cinc punts conjuntament.

Per tant, vots a favor?

Vot a favor del Grup Parlamentari de Junts, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, pel grup parlamentari de VOX.

Vots en contra?

No n'hi ha cap.

Vots, o sigui, abstencions? És un, bé, dos vots del Grup Parlamentari Popular. Per tant, queda aprovada per 13 vots a favor i 2 abstencions.

Proposta de resolució sobre la correcció de desequilibris estructurals en la gestió de la zona de protecció especial per als ocells de la plana de Lleida

250-00825/15

Per tant, passem de punt. Ara aniríem a lo punt 11, que seria lo punt 11, proposta de resolució sobre la correcció de desequilibris estructurals en la gestió de la zona de protecció especial per als ocells de la plana de Lleida. Està presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per tant, la senyora Abella tindria la paraula per tres minuts.

Jeannine Abella i Chica

Bé, moltes gràcies, president. Bé, fa temps que s'està qüestionant l'efectivitat i la ponderació de les mesures en la protecció de les aus si aquestes compensen en termes que la pagesia i la ramaderia de la plana de Lleida es pugui guanyar la vida. Tenir les zones ZEPA a Ponent tal com estan formulades avui en dia no sabem si val la pena o hi ha marge de millora. Aquesta proposta ve a posar veu a un dels motius pels quals sindicats agraris, entitats i professionals del primer sector van sortir al carrer. I què demanen? Doncs, per una banda, millorar el sistema de presa de decisions dels espais naturals, incorporant amb més força la visió de pagesos i

ramaders. I per l'altra, garantir la sostenibilitat socioeconòmica de qui viu i treballa al territori, de qui s'hi guanyi la vida. I afegeixo un prec: donem-los una mica més de confiança perquè ningú més que ells estimen, cuiden i mantenen el paisatge de la plana de Lleida.

I què els ha portat a dir prou? Doncs l'arbitrarietat en l'assignació dels espais, les limitacions d'activitats vitals per desenvolupar la seva feina, com és el regadiu, i més els temps que corren, l'encariment del lloguer del sòl agrari i la falta de relleu generacional, entre d'altres.

I què volem des de Junts per Catalunya que passi després d'aprovar aquesta proposta, que esperem que s'aprovi? Doncs que hi hagi un estudi tècnic que avalui l'impacte real de les mesures ambientals que s'han vingut aplicant fins ara. I a l'espera d'aquest estudi, aquesta diputada els pot avançar que va sol·licitar al Departament les dades de censos de les aus objecte de protecció i la seua evolució.

I què els hi podem avançar? Doncs que si posem a l'equació la possibilitat de fer viable la ramaderia i l'agricultura, cal que, a partir d'avui, el Departament es replantegi moltes coses i que, d'una vegada per totes, aparqui el «això ve d'Europa» i es posi a treballar amb reformular el pla especial de protecció del medi natural i dels espais protegits de Lleida. I també replantejar abans d'acabar l'any la declaració d'impacte ambiental del Segarra-Garrigues per eliminar l'exclusió del regadiu de moltes explotacions agràries que estan en zona ZEPA.

A banda, voldria esmentar un parell de correccions d'errades, o sigui, podem donar-li sentit al text, que és que pel temps que hem tardat a debatre-ho. Fa més d'un any que vam presentar aquesta proposta. Al primer punt, en cas que s'aprovi, hi fica: «Revisar i reformular abans que finalitzi l'any 2025», proposaríem que hi fiqui «2026», si pot ser. I al segon punt, el mateix. Parla del segon trimestre de 2026. Demanaríem que hi posi únicament 2026 perquè no es perdi el sentit de la proposta en cas que s'aprovi.

I aprofito i així ja no em posicionaria al temps d'esmenes,

si em permet, president, que no hem acceptat cap de les dues esmenes del Partit Socialista, entenent que rebaixaven el sentit de la proposta i sí que hem acceptat l'esmena d'Esquerra Republicana que ve a recollir el que es diu a l'exposició de motius, que és «constituir un òrgan rector amb presència del sector agrari i representants dels municipis afectats de les zones ZEPA».

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara hi ha dos grups que han presentat esmenes el grup d'Esquerra Republicana i, per tant, té la paraula la senyora Bergés per tres minuts.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Sí, ja li avanço que donarem suport a la proposta de resolució i agraïm l'acceptació de l'esmena. I, bé, totalment d'acord amb l'exposició i la situació actual de les zones ZEPA en un moment crític per la pagesia. I, a més a més, agraïm també el canvi perquè, com que passa tant temps, ja no era viable.

Però en aquest cas sí que aprofitar per comentar que justament a finals de l'any passat hi van haver mobilitzacions i reunions entre el sector agrari i els representants del Govern, del Departament d'Agricultura i de Territori, i van sortir uns compromisos que veiem que ara, a mitjans d'octubre del 26, encara no s'han complert. Per tant, creiem que és urgent crear aquest òrgan o reunir-se per arribar a aquests acords, per poder parlar de les compensacions que ja contempla la via, la declaració d'impacte ambiental i també posar sobre la taula la possibilitat de fer la revisió d'aquesta via, que en alguns aspectes s'ha quedat obsoleta o no s'adapta o no s'adequa a la situació actual de les zones ZEPA.

Per tant, continuarem vetllant perquè es compleixin els compromisos i que es pugui arribar a un acord per fer aquestes compensacions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Senyor Ezquerria, té la paraula.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari som conscients de les dificultats que des de fa anys han hagut d'afrontar els pagesos i les pageses de les zones ZEPA de la plana de Lleida. I precisament per això el Govern no està de braços plegats. S'està treballant i s'està dialogant amb el territori i s'està buscant solucions concretes per fer compatible la protecció de la biodiversitat amb l'activitat agrària, viable, competitiva i amb futur.

Protegir el medi natural no pot significar abandonar els que hi viuen i treballen en aquest territori. Posaré exemples concrets de la feina que s'està fent. Primer, estem treballant per revisar les limitacions relatives al percentatge d'arbrat i els marcs de plantació. perquè sigui rentable, perquè la normativa s'adapti millor a la realitat productiva de les explotacions, sense deixar de complir els objectius ambientals.

Segon, s'està treballant perquè dins de les zones ZEPA es pugui desenvolupar explotacions ramaderes i solucions com, per exemple, l'autocompostatge, sempre amb les garanties ambientals corresponents, perquè permetre activitat econòmica és imprescindible per arrelar persones, famílies i explotacions al territori. I són precisament aquestes persones les primeres interessades a cuidar els seus camps, els seus pobles i el seu entorn i la seva biodiversitat, com no pot ser d'altra manera.

Tercer, estem treballant per posar al dia la gestió del reg al sector 13, a Aitona, dins el sistema Segarra-Garrigues, i avançar en fórmules que permetin compatibilitzar el reg i les plantacions ja existents amb la protecció de les aus.

Quart, el Departament ja treballa en una prova pilot de reg en condicions determinades per demostrar la compatibilitat del reg amb la protecció de les aus. I, cinquè, una qüestió especialment important s'està treballant en una nova ajuda per als serveis ecosistèmics, per als que apliquin aquests serveis en les seves explotacions, que inclouria els agricultors de les superfícies que han quedat excloses del reg.

L'objectiu és que preservar la biodiversitat no sigui una càrrega que recaigui exclusivament sobre les espatlles del pagès. Per tant, no venim a dir que tot estigui resolt. Queda feina per fer, però sí que podem afirmar que hi ha diàleg, que hi ha propostes sobre la taula.

La nostra posició és clara volem protegir la pagesia, protegir la biodiversitat, però també volem activitat econòmica i explotacions viables i relleu generacional que passa per a què als pobles hi hagi oportunitats com les que s'estan cercant des del govern. Per aquest motiu, un tema tan complex malauradament no es poden establir terminis i, per aquest motiu, sobretot pel tema dels terminis, ens abstindrem en aquests dos primers punts.

Pel que fa al punt d'addició de crear un òrgan rector per tal d'establir diàleg a l'hora de prendre decisions, hi votarem a favor perquè precisament el Govern ja estava treballant i ja s'havia parlat a la taula agrària. És evident que tots els grups polítics volem pagesos. Díficilment tindrem un territori cuidat, equilibrat i amb futur, sense la pagesia i un sector primari que es pugui guanyar la vida.

Per tots aquests motius, nosaltresensem que està molt bé aquesta PR, però si anem a una, crec que podem aconseguir totes les coses. A l'establir terminis és molt difícil perquè una declaració d'impacte ambiental, per exemple, no es pot resoldre en tres mesos.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Era el torn del Grup Parlamentari Popular. La senyora Montserrat Berenguer té la paraula.

Montserrat Berenguer Messegue

Gràcies de nou, president. El que recullen aquesta proposta de resolució és cert. El sector agrari i ramader de la plana de Lleida, a través de les entitats representatives del primer sector de tot el territori, han expressat aquests desequilibris que poden suposar les ZEPA i que estan afectant a prop de 14.000 hectàrees de cultiu. D'una banda, es dona aquesta manca de consens per a aquesta delimitació, inclòs manca

de diàleg amb el territori. I per altre, pot derivar en l'encariment del lloguer del sòl agrari.

Es recull també aquell aspecte important i transcendent, que és un replantejament del projecte Canal Segarra-Garrigues, que podria excloure del regadiu a moltes explotacions agràries situades en zones ZEPA. De fet, ja més d'un centenar de pagesos, recordem, van participar en una tractorada pels carrers de Lleida per exigir precisament al Govern que es replantegi les zones d'especial protecció per les aus. El sector va denunciar que la prohibició del regadiu a aquestes finques i la resta de restriccions implementades fa més de vint anys condemnen la viabilitat de l'activitat agrícola i ramadera i contribueixen a l'abandonament de finques i al despoblament de les zones rurals.

Per tot plegat, des del Partit Popular donarem suport a tots els punts d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. Ara, el torn del grup parlamentari de VOX. Senyor Villafranca, té la paraula.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Entenem que amb les zones ZEPA cal més rigor i concreció i claredat en la seva normativa per tal d'evitar perjudicis al nostre sector primari. Mantenir, doncs, l'equilibri de la protecció de les aus que es troben en aquestes zones i garantir la nostra pagesia per tal que esta sigui rentable i siguin rentables les seves explotacions. Per tant, considerem que la proposta és adient i votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Aviam, ara és hora de votar. Hi ha dos punts més lo punt addicional. Per tant, demanam, direm punt 0, demanam proposta, o sigui, votació separada?

Manel Ezquerria Tomàs

Votació separada del punt...

El president

Són tres punts.

Manel Ezquerra Tomàs

U i 2 separada i del 3.

El president

Zero, 1 i 2.

Manel Ezquerra Tomàs

U i 2 el podem fer junta i el 3, separada.

Jeannine Abella i Chica

No.

El president

No, no, no. Aviam, lo punt 0 és el que és l'addició que ha presentat l'esmena d'Esquerra Republicana.

Manel Ezquerra Tomàs

Ah, el punt 0, doncs el punt 0, separada.

Jeannine Abella i Chica

Però demanaríem que el punt no fos el 0, sinó el 3, com que és una addició, 1, 2 i el tercer sigui el nou punt, no?

El president

Va, no hi ha cap problema. Jeannine, t'ho he acceptat tot, avui, no sé com és això, però bé.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, president.

El president

Bé, llavors votarem. Sí?

Manel Ezquerra Tomàs

U i 2, junts i 3.

El president

D'acord, doncs fem això.

Manel Ezquerria Tomàs

Substitucions, que hi ha hagut un imprevist i hem fet substitucions durant la comissió. El diputat David Pérez substitueix la diputada Andrea Zapata i la diputada Mònica Ríos substitueix la diputada Neus Comes.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Votam, llavors, votam los punts 1 i 2.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana, del Partit Popular i de VOX.

Vots en contra?

No n'hi ha cap.

Abstencions?

Una abstenció del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar.

Per tant, queda aprovada per 12 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Ara votarem lo punt 3, que és el punt addicional que hem dit.

Vots a favor del punt addicional?

Queda aprovat per unanimitat de tots els grups presents.

Passam al punt següent, que demanaria al vicepresident que vingui.

El vicepresident

D'acord.

**Proposta de resolució sobre la creació d'una línia d'ajuts
extraordinaris per als pagesos afectats per l'incendi de Paüls**

250-00708/15

Anem al punt número 11, la proposta de resolució sobre la creació d'una línia d'ajuts extraordinaris per als pagesos afectats per l'incendi de Paüls. El grup proponent és el grup de Junts i té la seva paraula la diputada Irene Negre. Endavant.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, vicepresident. Esta proposta de resolució la vam presentar pocs dies després de l'incendi de Paüls, perquè teníem clar que apagar el foc era només un primer pas. L'incendi va afectar greument poblacions ebrenques: Paüls, Aldover, Xerta, Alfara de Carles i Tivenys. Els pagesos van perdre la producció, els arbres, les infraestructures i, en alguns casos, bona part de la possibilitat de continuar vivint de la seva explotació.

Les primeres valoracions ja parlaven de pèrdues de seixanta a vuitanta, ai, del vuitanta al noranta per cent de la producció d'olives, de garrofes i d'ametlles en algunes explotacions. I aquí hi ha una realitat que no podem obviar. No tots aquests pagesos tornaran a començar si l'administració no els ha ajudat de manera suficient. Pensem especialment en la gent més gran, els pagesos que porten tota una vida treballant la terra i que ara, després de perdre arbres i producció, haurien de tornar a fer una inversió important, replantar i esperar anys perquè estos arbres tornin a produir. Hi haurà gent que, senzillament, per edat o per situació econòmica no podrà tornar a començar. I si no els fem costat, aquestes terres abandonaran.

S'han rebut ajuts derivats de la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil, l'anomenada zona catastròfica, però aquests ajuts no són suficients per recuperar les explotacions. A més, segons el que ens traslladen els afectats, el càlcul de determinades compensacions s'ha fet prenent com a referència els ingressos del 2024. I precisament aquest any va ser un any molt dolent per a molts conreus pel tema de la sequera. Si la base sobre la qual es calcula l'ajut ja correspon a un any amb fortes pèrdues, la compensació resultant encara queda més lluny del perjudici real que ara van sofrir.

Per tant, no podem considerar que perquè hagin arribat ajuts de l'Estat el problema ja estigui resolt. La Generalitat també els ha de fer costat i, per això, la nostra proposta és molt concreta. Demanem una línia extraordinària d'ajuts per als pagesos i els ramaders afectats que permeti cobrir les pèrdues acreditades de producció

d'arbres i infraestructures, aprofitant també els recursos dels fons nuclears amb els assignats a la zona Penta 2 i també el deu per cent reservat per als projectes d'interès territorial de les Terres de l'Ebre fora de l'àmbit establert.

Però també demanem una cosa que considerem especialment important: l'acompanyament. Que després d'una explotació d'una pedra o una explotació a un pagès no hagi d'afrontar tot sol una muntanya de papers. Per això, plantegem suport tècnic i administratiu específic per simplificar la tramitació dels ajuts i també mesures de relleu generacional, crèdits bonificats i una mesura de seguiment que permeti comprovar si aquestes mesures realment arriben als afectats i són suficients, perquè aquí ens hi juguem alguna cosa més que compensar les conseqüències d'un incendi. Ens hi juguem que aquestes finques continuïn sent treballades o que quedin abandonades.

I després parlem de gestió forestal, de mosaic agroforestal, de prevenció d'incendis i de tenir un territori viu. La primera manera de tenir el territori viu és aconseguir que qui encara treballa la terra pugui continuar fent-ho. Per això demanem suport dels grups parlamentaris en aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. I ara té la paraula el grup esmenant d'Esquerra Republicana, la senyora Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresident en funcions de president. Bé, donarem suport a la resolució. De fet, la declaració de zona catastròfica, demanada i exigida per les diferents alcaldies afectades, és la que va permetre activar diferents ajuts estatals. En el cas dels pagesos, els afectats que complien els requisits sí que van cobrar ajuts estatals, però no tots els afectats. Els imports depenien, entre d'altres coses, de la renda agrària declarada l'any anterior, el 2024, i altres propietaris i agricultors en van quedar fora. Per tant, totalment insuficients.

I bona part dels compromisos anunciats per la Generalitat l'any passat, gestió forestal, camins, vies d'evacuació, telecomunicacions i diversos ajuts que es van

anunciar, encara estan pendents d'executar o bé concretar. Per tant, aquesta proposta de resolució és encara molt necessària a dia d'avui, un any després.

Agraïm l'acceptació de les dues esmenes que Esquerra Republicana vam presentar. Una que precisa el nom de les poblacions efectives i que reclama també poder fer front a les pèrdues de la producció i als béns perduts. I l'altra, d'addició per donar resposta a la necessitat imperiosa d'establir ajuts durant els pròxims anys, atès que les conseqüències de l'incendi s'estenen molt més enllà de les pèrdues immediates del 2025. Per tant, han de ser ajuts que han de permetre a la pagesia afectada compensar la pèrdua d'ingressos

Fitxer 26CARPA14

derivats de les superfícies cremades i dels arbres afectats, que durant els propers anys no generaran de cap manera els rendiments habituals.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Ara té el Grup Parlamentari del Partit Popular, senyor Jaume Veray. Endavant.

Jaume Veray Cama

Gràcies, vicepresident. Bé, començo avançant ja que el nostre vot serà favorable a tots els punts de la moció, però voldria posar sobre la taula una consideració i és que, senyors, tenim un problema. Estem debatent una proposta de resolució demanant uns ajuts per una zona que sí que ha sigut declarada zona catastròfica un any i dos mesos després d'haver-se presentat i que parla d'uns ajuts en base a un fons nuclear de l'any 25 i estem acabant el setembre del 26 amb un pressupost aprovat. La veritat, em sembla..., a mi em sembla que entre tots ens ho hem de fer mirar això, eh?

Des del Partit Popular sempre hem treballat i lluitat –i això no ens ho podrà negar ningú– perquè els ajuts, i més després d'una catàstrofe com aquesta, on res tenen

a veure la gestió o la pròpia gestió dels propis ramaders o agricultors en aquest cas, com és aquest incendi, tenen cap culpa. Per tant, aquests ajuts s'han de fer efectius al més aviat possible. I torno a dir, em sembla..., bé, per mi és irrisori, bé, fa riure per no plorar que avui estiguem discutint això si hem d'ajudar i com els hem d'ajudar un any i mig, un any i dos mesos després. Perquè, escolti'm, aquesta gent necessita poder tirar endavant aquestes explotacions i necessita aquests ajuts.

Per tant, si a això hi afegim la burocràcia que generarà, home, jo no em voldria jugar un pèsol o una avellana per dir que aquests senyors no hauran cobrat ni un sol euro abans de mitjans del 2027. I, home, torno a dir, i demano que entre tots ens ho fem mirar, però nosaltres sí hi votarem a favor, com crec que no pot ser d'una altra manera.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I ara té la paraula el Grup de VOX, el diputat Rafael Villafranca. Endavant.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, gràcies, president. Aquesta proposta mostra gran incoherència en el temps, el lloc, el moment i entenem també que és una proposta feta a destemps. És, lògicament, estem a favor dels ajuts, però caldria estudiar la viabilitat de l'import i la procedència d'aquests ajuts que es demanen inclús a fons perdut i amb una dotació del cent per cent per a les pèrdues. Entenem que aquesta falta de concreció difícilment farà viable la proposta de resolució.

Tot i així, donada la importància i la necessitat de ser conseqüents i també tenir la sensibilitat necessària per a aquesta gent que ha patit aquests greus incendis, votarem a favor.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I ara, atès que no hi ha ni els grups dels Comuns, ni la CUP, ni el Grup Mixt, té la paraula pel PSC, el senyor Joaquim Paladella. Endavant.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, vicepresident. Bé, primer que res voldria dir –i em faltarà temps pot ser– que estem fent tots aquí o lo que s'ha dit és una lectura que no és l'encertada. El que es demana a la PR és la utilització del fons de transició nuclear per complementar uns ajuts. I, lògicament, s'insta el Govern, se diu que s'insta el Govern a fer una convocatòria d'ajuts, quan la decisió de fons de transició nuclear no recau en lo Govern, sinó que recau en l'òrgan de govern del Fons de Transició Nuclear. Així ho diu la llei i així ho faríem. Per tant, podem aprovar tot lo que volguéssim però no s'adapta a la normativa ja existent.

A més a més de tot això, lo que sí que voldria dir és que a l'òrgan de govern del Fons de Transició Nuclear, que jo hi estic present, cap diputat de Junts ni cap representant del Baix Ebre ha demanat mai en cap moment utilitzar estos fons per a això. Per tant, és molt incoherent que allí que s'ha demanat no es demani i es demana aquí, a lo que és lo Parlament de Catalunya, que no és lo competent instar al Govern a fer una cosa d'estes així.

A més a més, la convocatòria esta, que ja està aprovada no només les bases, sinó que estan aprovades i ja està inclús publicada i està en marxa. Per tant, en cap moment se pot fer un altre tipus de convocatòria, perquè esta ja està en marxa i crec que el dia 19 ja s'ha de decidir. A part d'això, el Ministeri, MAPA, ja va traure les seues convocatòries, ja va donar els ajuts i, a més a més, hi havia dos pobles i dos pobles que van quedar fora, que el Departament d'Agricultura ja va fer una convocatòria perquè tinguessen els ajuts, per tant, este assumpte està més que resolt i, per tant, jo ja li havia demanat a la diputada Negre una altra vegada.

És una sol·licitud de propostes de resolució que no s'adapta a la realitat, que no té lògica, que no s'adapti a la normativa i que, per tant, nosaltres votarem en contra absolutament dels dos punts que marquen això i els altres 3 punts, intentarem fer tot lo possible i la voluntat de votar-li a favor, perquè senzillament l'acompanyament tècnic és absolutament necessari i ja es fa i es fa en tots els casos. Lo relleu generacional ja està inclòs també, que aquí ho havíem de dir, el tema de la llei de fons agrari i ramader, que dona com a màxim lo màxim permès per llei i per normativa. Per tant, no podem donar més del que ja es dona aquí.

I en acabat està la utilització del fons en la llei de..., o sigui, la llei de donar diners a bonificar interessos de l'ICF utilitzant el fons d'atenció nuclear és un ajut d'Estat i no està permès per normativa i per llei, i no es pot fer. Per tant, lo que estem aquí, podem aprovar-ho o no, però no es pot portar a terme perquè és nítidament il·legal i està fora de lloc i esta proposta de resolució no s'hagués hagut de presentar mai en estos termes.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I ara donem la paraula a la diputada Irene Negre per un minut per defensar les esmenes.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, vicepresident. En primer lloc, li demanaria al senyor Paladella una mica de comprensió lectora, perquè si vostè llegeix el punt 1 com aquesta proposta de resolució va ser presentada al juliol del 2025 i encara no s'havien redactat les bases –que precisament ho posa el punt– es demanava precisament això, que el Departament, quan redactés les bases –ara parlo jo, disculpin– el Departament quan redacti les bases, tingués en compte aquesta situació. Sabíem que no passaria d'immediat per comissió perquè malauradament a la comissió hi han molts temes a substanciar i ha quedat endarrerit un any aquesta proposta, un any i escaig. I, per tant, el Govern podia proposar les bases, l'òrgan podia aprovar-les i s'hauria pogut donar resposta en aquestes ajudes.

Acceptem les dues esmenes d'Esquerra, a les quals agraïm que hagin pogut complementar i traslladarem a la gent del territori dels municipis afectats el que ha dit el senyor Paladella que aquest assumpte està resolt.

El vicepresident

Gràcies, diputada. *(Remor de veus.)* Ara un incís, amb el punt anterior en lloc de 14 vots a favor eren 9 a favor sobre el punt 3 de la PR sobre els ocells. Queda clar?

I ara passarem a votació. *(Pausa.)*

Passem a les votacions ara. Un 1, l'1 bis, el 2, el 3, el 4 i el 5. Què farem? Votacions separades? Què diuen?

Manel Ezquerria Tomàs

Sí, nosaltres demanem separat l'1 i el 5, separats. I l'1 bis poden anar junts amb el 2, 3 i 4.

El vicepresident

Ho fem així. Sí, comencem amb l'1.

Vots a favor?

Manel Ezquerria Tomàs

Perdoni, quin votem ara?

El vicepresident

L'1. Sí.

En contra?

Sí, 5.

I abstenció?

Una. El resultat és 8 a favor, 5 en contra i una abstenció. Quedaria aprovat.

Anem per l'1 bis, 2, 3 i 4.

Vots a favor?

En contra?

Abstenció?

Cinc. Nou vots a favor, cap en contra i 5 abstenció. Quedaria aprovat.

I ara anem al punt número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Cinc.

Abstencions?

Cap. Quedaria aprovat per 10 a favor i 5 en contra i cap abstenció.

Moltes gràcies.

Irene Aragonès Gràcia

Perdoni, president. En el següent punt de l'ordre del dia, renunciem al torn de paraula perquè m'he d'absentar de la comissió.

(Pausa.)

El president

Punt dotzè.

Proposta de resolució sobre la protecció del sector primari com a garantia de la sobirania alimentària

250-00849/15

Proposta de resolució sobre la protecció del sector primari com a garantia de sobirania alimentària, proposada pel grup parlamentari de VOX. Per tant, el grup parlamentari de VOX té la paraula per tres minuts.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Tots som conscients de la extraordinària importància del sector primari, agricultors i els nostres pagesos, ramaders i pescadors, que ens procuren els aliments i que són els que garanteixen la nostra sobirania alimentària. Malgrat tot això, els nostres pagesos i ramaders, les persones i famílies titulars de les explotacions arrelades a la terra que conformen el nostre sector primari com a sector essencial i estratègic és objecte de la incomprensió i maltractament.

La nostra proposta de resolució torna a posar al damunt de la taula la gravetat d'una política agrària comú que incompleix de forma reiterada el principi de preferència comunitària dels nostres productes al subscriure acords comercials amb tercers països no comunitaris com Marroc, Vietnam, los països de Mercosur amb els quals no podem competir. Competència, com diem tantes vegades, deslleial, ja que la importació d'aquests productes tenen menys exigències fitosanitàries,

mediambientals, fiscals, laborals, que provoca que el preu de venda d'aquestos productes sigui inclús inferior al cost de producció dels productes espanyols.

Això afecta, sens dubte, a la rendibilitat, que és la paraula clau, ja que, com sempre diem, sense rendibilitat no hi ha futur i sense futur no hi ha relleu generacional i, per tant, afecta, per tant, a la nostra sobirania alimentària. Les nostres propostes de resolució contemplen aquestes qüestions, destacant, doncs, el rebuig d'aquestos acords comercials, a més d'un total de tretze propostes de les quals destaquem: «Reconèixer la importància del nostre sector primari i l'excel·lència del seu treball amb productes agroalimentaris de màxima qualitat; rebutjar la política agrària comú que ha utilitzat el nostre sector primari com a moneda de canvi; rebutjar el pacte verd europeu per les greus conseqüències que ha tingut per al sector primari, el qual està ple de normes ideològiques; augmentar el control en frontera dels productes procedents de països no comunitaris i combatre també l'excessiva burocràcia que suporta el nostre sector primari o promoure, des d'altres, des de Catalunya, les mesures legislatives pertinents per tal d'implementar estàndards d'etiquetatge que informin de forma clara, comprensible respecte de l'origen i procedència dels productes».

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Tindria la paraula, per tres minuts, lo senyor Munell.

Jordi Munell i Garcia

Sí, gràcies, president. No, només pronunciar el nostre vot en contra. De fet, hem mirat aquesta proposta que ens fa el grup de VOX i de fet és clavada, és un *corta y pega* de la proposició que van fer l'octubre del 25, en aquest cas, una *proposición no de ley al Congreso*. També és clavada a una que van presentar a les Corts de Castella i Lleó també a l'octubre del 25. I també és clavada a una que van presentar a l'Assemblea Regional de Múrcia, també l'octubre del 25. Paraula més, paraula menys, és un *corta y pega*. Per tant, nosaltres els agrairíem que es tractessin més els temes més particulars de la nostra idiosincràsia i problemàtica de Catalunya, i no

tant aquestes propostes d'àmbit molt estatal i genèriques que no aporten gaire res a la realitat del nostre país.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Seria el torn del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la senyora Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, president. Bé, VOX ens presenta, doncs, una proposta, però que l'exposició de motius és més un míting que una PR i des del Partit Popular no donarem suport a aquesta proposta de resolució per aquest contingut marcadament populista i demagògic, per acabar amb molts dels punts que resulten ser punts que han estat prèviament també presentats

Fitxer 26CARPA15

també des del Partit Popular, aprovats molts d'ells i resulten ser una còpia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Berenguer. Ara el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, la senyora Lozano té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Sí. Gràcies, president. Sense agricultors ni ramaders no hi ha alimentació no hi ha territori viu i no hi ha país. I precisament per això, perquè el sector primari és massa important, no es pot utilitzar com a excusa per fer guerra ideològica. I, de fet, aquesta proposta de resolució és el que fa, igual que propostes anteriors que hem debatut no només en comissió, sinó fins i tot alguna moció recent que hem debatut al Ple del Parlament, i sota un discurs aparentment favorable al sector, el que fa és amagar una agenda claríssima: negar l'emergència climàtica, desmantellar polítiques

ambientals i enfrontar el món rural amb la transició ecològica sense afrontar la qual no pot sobreviure.

I més enllà de la fe del comerç en matèria de tractats de lliure comerç, que sembla que han inventat ells ara l'oposició al TTIP, el CETA i companyia, quan alguns fa alguna que altra dècada que estem lluitant, doncs nosaltres ens posicionarem desfavorablement a la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies. Ara, el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. La senyora Ibarra té la paraula per tres minuts.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. A aquesta hora de la tarda, ja... Bé, anunciar-los que votarem en contra. Òbviament. Farem una intervenció breu. Un cop més ens trobem amb una proposta negacionista de l'extrema dreta, que culpa el pacte verd europeu i a l'agenda 2030 de qualsevol problemàtica que pugui sorgir, però no fan esment a l'emergència climàtica en la qual ens trobem, ni diu en cap cas que haguem de moure un dit per revertir-la.

Mirin, que cal defensar el treball que fan els nostres agricultors i ramaders a diari per poder garantir que l'economia continuï creixent al món rural i a tot el país? I tant! Però la cosa no va de criticar i no oferir cap solució. Va de desenvolupar polítiques eficients, d'invertir en el camp, d'ajudar a garantir que precisament les persones que visquin al camp es puguin guanyar la vida, d'avançar cap a un relleu generacional suficient per poder continuar també ocupant els mateixos espais. I en això està fent el Govern de la Generalitat.

També els recordo que, per exemple, i sense anar més lluny vostè feia referència o fan referència a la seva proposta, al tema de la desburocratització, doncs miri, li recordo que, per exemple, dilluns es va celebrar la taula de seguiment de la simplificació administrativa. VOX estaven convocats i no van venir. Per tant, poc els deu interessar la simplificació administrativa. Crec que tenim concepcions molt diferents de com s'ha de fer la política, tant a nivell del tema de la desburocratització

com el tema de la crisi climàtica i també, evidentment, del tema de la comercialització.

Hem de garantir que els acords comercials internacionals no comprometin la viabilitat econòmica de les explotacions, i en això està compromès el Govern. Recordem que el conseller viatja regularment a Brussel·les precisament per poder treballar des d'on es prenen les decisions en aquest sentit. Per tant, com els he anunciat, el nostre vot serà en contra.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Solament mos queda fer la votació. Per tant, podem votar tot, entenc, tot de cop, no?

Per tant, vots a favor?

Un vot a favor del grup parlamentari de VOX.

Vots en contra?

Vots en contra del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, del Partit Popular, dels comuns, d'Esquerra Republicana i del Partit Socialista de Catalunya.

I cap abstenció? No cap? Per tant, ha estat rebutjada per un vot a favor i 13 en contra i cap abstenció.

Per tant, moltíssim... Bé, ja donem per acabada per aixecar la sessió. Moltíssimes gràcies per la col·laboració i fins a la pròxima.

La sessió s'aixeca a...